

ΕΡΓΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ ΕΠΙΚΤΗΤΟΙ ΣΙΑΜΑΙΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ: ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Εργονομία του έρωτα (επίκτητοι σιαμαίοι)

Ergonomics of eros (Integral cohesion)

Διπλωματική Εργασία

Βλαχοπούλου Βασιλική Δήμητρα

27/6/2022

Επιβλέπων καθηγητής: Αλέξανδρος Ψυχούλης

Περιεχόμενα

I.	Εισαγωγή.....	3
II.	Κλίμακα Ποθητότητας (Κ.Π).....	6
III.	Κουζίνα.....	12
IV.	Μπάνιο	25
V.	Κρεβάτι	38
VI.	Ντύσιμο	40
VII.	Πολυθρόνα.....	45
VIII.	Επί σκηνής.....	47

Στις αρχές του χρόνου οι άνθρωποι ήταν σφαιροειδή ανδρόγυνα όντα με δυο πρόσωπα, δυο γεννητικά όργανα και οκτώ άκρα. Στρογγυλοί σαν πουλικά από τάβλι που με τα τέσσερα χέρια και πόδια τους όταν ήθελαν να τρέξουν πήγαιναν σαν τροχός. Τα πλάσματα αυτά ήταν τόσο δυνατά που οι Θεοί τα φοβήθηκαν και ο Δίας αποφάσισε να τα χωρίσει στα δυο με κεραυνό. Τα δυο κομμάτια ονομάζονταν ημίτομα και ο Απόλλωνας τα έραβε ενώνοντας τα τελειώματα στον αφαλό. Από τότε, σύμφωνα με το μύθο του Πλάτωνα, οι άνθρωποι είναι μισοί. Δηλαδή ημίτονα που προσπαθούν να ολοκληρωθούν στην αρχική τους ενότητα αναζητώντας το άλλο τους μισό. Ο πόθος μας για το ολόκληρο και η ορμή μας να επιστρέψουμε στην πρωταρχική μας φύση ενώνοντας τα δυο μας μισά, σε ένα ολόκληρο ονομάστηκε «έρωτας».

ι. Εισαγωγή

Ο Μύθος του Άλλου μας μισού

«... υπήρχε λοιπόν τότε το ανδρόγυνο, που και στην εμφάνιση και στο όνομα αποτελούσε συνδυασμό του αρσενικού και του θηλυκού" τώρα όμως δεν υφίσταται πια αλλά το όνομα χρησιμεύει σαν βρισιά. Έπειτα ολόκληρο το σώμα κάθε ανθρώπου ήταν στρογγυλό, έχοντας ολόγυρα τη ράχη και τα πλευρά. Χέρια είχε τέσσερα και πόδια ίσα με τα χέρια, και πρόσωπα δύο πάνω από κυκλικό αυχένα, ολόδια μεταξύ τους. Κεφάλι ένα πάνω από τα δύο πρόσωπα που βρίσκονταν το ένα απέναντι στο άλλο και αυτιά τέσσερα και διπλά γεννητικά όργανα, και όλα τα άλλα όπως θα μπορούσε κανείς από αυτά να εικάσει.

Προχωρούσε λοιπόν και όρθιο όπως και τώρα προς οποιαδήποτε κατεύθυνση ήθελε, αλλά και όταν επιθυμούσε να τρέξει γρήγορα, όπως οι ακροβάτες, που φέρνοντας τα πόδια επάνω κινούνται κυκλικά, έχοντας τότε οχτώ σκέλη, στηριζόταν σ' αυτά και μετακινούνταν γρήγορα κυκλικά. Και ήταν τρία τα γένη και τέτοια, γιατί το αρσενικό γεννήθηκε αρχικά από τον ήλιο, το θηλυκό από τη γη κι εκείνο που μετείχε και των δύο από τη σελήνη, γιατί και η σελήνη μετέχει και των δύο. Ήταν δε κυκλικά, και αυτά και η πορεία τους, γιατί ήταν όμοια με τους γονείς τους και ήταν φοβερά ως προς τη δύναμη και τη σωματική τους αντοχή και είχαν πολύ μεγάλη έπαρση. Τα έβαλαν μάλιστα και με τους θεούς, και αυτό που λέει ο Όμηρος για τον Εφιάλτη και για τον Ώτο, για εκείνους το λέει, το ότι δηλαδή προσπάθησαν να ανεβούν στον ουρανό για να επιτεθούν στους θεούς. Ο Ζευσ τότε και οι άλλοι θεοί σκέφτονταν τι πρέπει να τους κάνουν και δεν έβρισκαν λύση, γιατί δεν μπορούσαν ούτε να τους σκοτώσουν και, όπως τους Γίγαντες, να τους κατακεραυνώσουν για να αφανίσουν το γένος τους (γιατί έτσι οι τιμές προς αυτούς και οι θυσίες των ανθρώπων θα χάνονταν), ούτε όμως και να τους αφήσουν να παρεκτρέπονται.

Τέλος ο Ζευσ σκέφτηκε κάτι και τους λέει: Μου φαίνεται, είπε, πως μηχανεύτηκα έναν τρόπο ώστε και να διατηρηθούν οι άνθρωποι και να πάψει ο εκτραχηλισμός τους, αφού θα έχουν γίνει ασθενέστεροι. Τώρα λοιπόν αυτούς, είπε, θα τους κόψω τον καθένα στη μέση, κι έτσι και ασθενέστεροι θα είναι και χρησιμότεροι σ' εμάς, γιατί θα είναι πολυπληθέστεροι. Και θα βαδίζουν όρθιοι πάνω στα δύο σκέλη. Αν όμως εξακολουθήσουν να παρεκτρέπονται και δεν θελήσουν να ησυχάσουν, και πάλι είπε, θα τους κόψω στα δύο, ώστε να περπατούν πάνω στο ένα πόδι σα να παίζουν κουτσό. Αφού τα είπε αυτά, έκοψε τους ανθρώπους στη μέση, όπως εκείνοι που κόβουν τα μούσμουλα για να τα ξεράνουν, ή όπως εκείνοι που κόβουν τα αβγά με μια τρίχα. Και όποιον έκοβε, έβαζε τον Απόλλωνα να του γυρίζει το πρόσωπο και τον μισό λαϊμό προς την τομή, ώστε βλέποντας το κόψιμό του να γίνει ο άνθρωπος φρονιμότερος και τον έβαζε να γιατρέψει και τα άλλα. Αυτός λοιπόν του γύριζε το πρόσωπο και, τραβώντας από παντού το δέρμα προς αυτό που λέμε τώρα κοιλιά, όπως τα σουρωτά πουγκιά, το έδενε στη μέση της κοιλιάς αφήνοντας ένα στόμιο, αυτό που λέμε αφαλό. Και τις άλλες ρυτίδες τις πολλές τις λειάνει και διάρθρωνε τα στήθη έχοντας ένα όργανο παρόμοιο μ' εκείνο που χρησιμοποιούν οι τσαγκάρηδες για να λειαίνουν τις ρυτίδες των δερμάτων γύρω από τα καλαπόδια. Άφησε όμως λίγες, αυτές που βρίσκονται γύρω από την κοιλιά και τον αφαλό, για να αποτελούν ανάμνηση του παλιού παθήματος. Επειδή λοιπόν η φύση διχοτομήθηκε, ποθώντας το καθένα το μισό του, πήγαινε μαζί του. Και τυλίγοντας τα χέρια του ο ένας γύρω από τον άλλον και αγκαλιασμένοι μεταξύ τους, θέλοντας να ξαναενωθούν, πέθαιναν από την πείνα και την απραξία, γιατί δεν ήθελαν να κάνει τίποτα ο ένας χωρίς τον άλλον. Και όποτε πέθαινε το ένα από τα δυο μισά και παρέμενε το άλλο, εκείνο που παρέμενε επιζητούσε άλλο και αγκαλιαζόταν μαζί του, είτε τύχαινε να είναι το ήμισυ μιας ολόκληρης γυναίκας (αυτό που τώρα ονομάζουμε γυναίκα), είτε ενός άντρα, και έτσι χάνονταν. Τους λυπήθηκε όμως ο Ζευσ και μηχανεύτηκε κάτι άλλο, μεταθέτοντας τα γεννητικά τους όργανα μπροστά γιατί προηγουμένως τα είχαν κι αυτά προς τα έξω και η γονιμοποίηση και η γέννηση γινόταν όχι επάνω τους αλλά στη γη, όπως και στα τζίτζικια. Τα

μετέθεσε λοιπόν έτσι αυτά μπροστά και έκανε ώστε μ' αυτά να γίνεται η γονιμοποίηση μέσα τους, με το αρσενικό μέσα στο θηλυκό, ώστε με το αγκάλιασμα, αν τύχει να είναι ανάμεσα σε άντρα και γυναίκα, να γίνεται γονιμοποίηση και να αναπαράγεται το γένος, ή αν είναι άντρας με άντρα, να επέρχεται κορεσμός από τη συνουσία και να υπάρχουν παύσεις, και να στρέφονται στις δουλειές τους και να ασχολούνται με τα διάφορα ζητήματα της ζωής. Είναι λοιπόν από τόσο παλιά ο έρωτας έμφυτος στους ανθρώπους και τους επαναφέρει στην αρχαία φύση, και επιχειρεί να κάνει από τα δύο ένα, και να γιατρέψει την ανθρώπινη φύση. Ο καθένας λοιπόν από μας είναι κομμάτι ανθρώπου, σαν κομμένος από ένα στα δύο, όπως οι γλώσσες τα ψάρια, κι αναζητεί πάντοτε ο καθένας το κομμάτι που του λείπει...»

(Πλάτωνας, « Το Συμπόσιο »)

Η διπλωματική αυτή αποτελεί μία χορογραφία – χωρογραφία, δηλαδή μία ποιητική εργονομία, που θα μπορούσε να θεωρηθεί μία χο-ωρευτική παράσταση, η οποία εξετάζει την κίνηση ενός υβριδίου στον χώρο. Είναι μια κινησιολογική απάντηση στο τί θα συνέβαινε αν δύο άτομα δεν θέλουν ποτέ ν' αποχωριστούν. Το υβρίδιο αυτό αποτελείται από 2 σώματα τα οποία έχουν ως συνθήκη ν' αγγίζονται έστω σε ένα τουλάχιστον σημείο του σώματός τους, το οποίο μεταβάλλεται (σαν ένα λειτουργικό contact improvisation) δημιουργώντας μία συνεχόμενη ροή – κίνηση στον χώρο.

Ξεκινώντας απ' την πλατωνική υπέρβαση, ερευνάται μία νέου είδους εργονομία ανακατασκευάζοντας τον οικιακό εξοπλισμό, βάση της νέας συνθήκης με σκοπό την διευκόλυνση του υβριδίου. Δημιουργείται ένα σκηνικό περίοπτο, μέσω του οποίου θα σχηματιστεί η χωρογραφία του υπερβατικού υβριδίου. Το τελικό αποτέλεσμα δεν φιλοδοξεί να μελετήσει το κέλυφος, αλλά την «θεατρική σκηνή» που διαδραματίζεται η καθημερινότητα του πλάσματος, όπου μπορεί να είναι από μία όντως θεατρική σκηνή, μέχρι ένα γήπεδο, ένα εγκαταλειμμένο κτίριο, μία γυάλινη σφαίρα, ένα εργοστάσιο, ένα χωράφι κλπ.

Κέντρο της διπλωματικής με λίγα λόγια είναι η εργονομία του έρωτα με τελικά παράγοντα μία χωρογραφία και έναν οικιακό εξοπλισμό που ακροβατεί στο μεταίχμιο του χρηστικού και του υπερβατικού.

Η αρχική προσέγγιση του θέματος έγινε μέσω της μελέτης του κάθε αντικειμένου και της διάταξής του στον χώρο παρατηρώντας πως αυτά είναι που προσδιορίζουν και κατευθύνουν την ροή της κίνησης γύρω τους βάση της λειτουργίας τους. Ο οικιακός εξοπλισμός απευθύνεται συνήθως σε ανατομία ενός σώματος και όχι στην δυαδική του συνύπαρξη. Κάθε λειτουργία καθοδηγείται από αντικείμενα και σπεύδει να γίνεται μεμονωμένα. (ίσως εκλογικεύοντας την άποψη πως η συνεχόμενη τριβή προκαλεί φθορά, ίσως διατήρησης της καθαρά στερεοτυπικής χρήσης αντικειμένων βάση κοινωνικοποίησης).

Χρησιμοποιώντας την συνθήκη του υβριδίου, εξετάζουμε τα απαραίτητα πράγματα για την λειτουργία του σε ήδη υπάρχοντες χώρους. Δοκιμάζοντας και αποτυγχάνοντας, σχεδιάζοντας και απορρίπτοντας ξανά και ξανά, τροποποιούμε τα προβλήματα που προκύπτουν με στόχο τη διευκόλυνση του υβριδίου.

Στάδια μελέτης:

1. Υποθετικά σενάρια χω-ορογραφίας μέσω χρήσης και επανάχρησης των αντικειμένων βάση συνθήκης υβριδίου (σκίτσα, σημειώσεις)
2. Απόπειρες εφαρμογής των παραπάνω υποθέσεων (παρατήρηση, χω-ορογράφιση, βίντεο)
3. Εντοπισμός χωρικών – λειτουργικών προβλημάτων
4. Μετατροπή ή αναδιοργάνωση αντικειμένων, διατηρώντας ή και όχι στοιχεία των αρχικών
5. Σύνθεση του τελικού σκηνικού για την επιτέλεση της χω-ορογραφίας

ii. Κλίμακα Ποθητότητας (Κ.Π.)

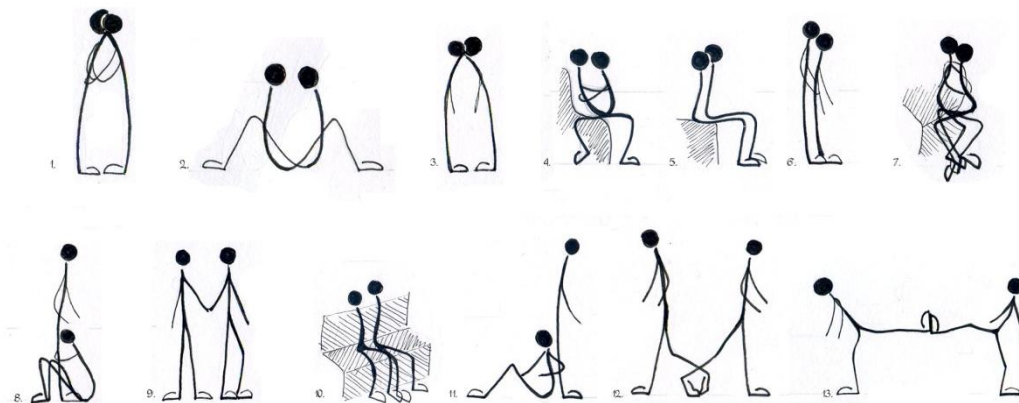
Ιεράρχηση ποθητότητας αγγίγματος

Καθώς η ροή κίνησης μεταξύ των δύο σωμάτων που αποτελούν το υβρίδιο είναι συνεχόμενη, το σημείο επαφής τους συνεχώς μεταβάλλεται. Κατά την μελέτη της κίνησης αυτής των σωμάτων και από τον συνεχή πειραματισμό στον περιβάλλοντα χώρο φαίνεται πως υπάρχει πολύ μεγάλο εύρος εναλλαγής στάσεων και αλληλεπίδρασης μεταξύ τους, οι οποίες επιλέγονται βάση διευκόλυνσης της μετάβασης απ' την μία θέση στην άλλη, σαν πέρασμα απ' την μία στάση στην άλλη.

Στην παρακάτω λίστα σημειώθηκαν όλες οι πιθανές στάσεις – «αγκαλιές» και τα σημεία επαφής μεταξύ των δύο:

Βασικές:

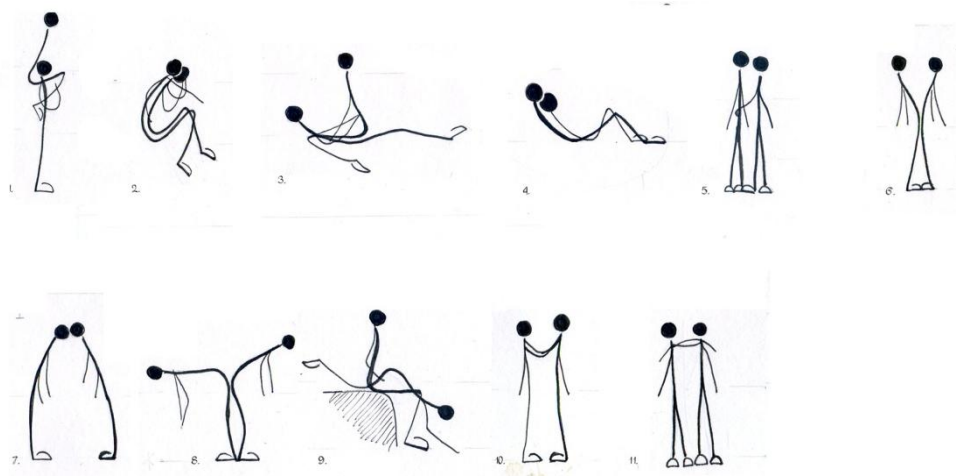
1. **Αγκαλιά**
2. **Ψαλίδι – magic mountain** (καθιστή αγκαλιά με πόδια του ενός πάνω στον άλλο)
3. **Της παρηγοριάς** (κεφάλια ακουμπούν στους ώμους)
4. **Face – off** (Αντικριστό κάθισμα στα πόδια του ενός)
5. **Reverse cowgirl** (Κάθισμα στα πόδια με κοινή κατεύθυνση - πίσώπλατο κάθισμα)
6. **Πισώπλατη αγκαλιά**
7. **Θηλυκή υπασία** (πλαϊνό κάθισμα στα πόδια)
8. **Ικέτης** (αγκαλιά διαφορετικών επιπέδων)
9. **Εκδρομή** (Χέρι – χέρι (καθ' όλη του την έκταση ή όχι)
10. **Σαρδέλες** (Μπούτι – μπούτι)
11. **Χιαστί** (άγγιγμα αντίστροφων άκρων (χέρι - πόδι)
12. **Τρίποδο** (πόδια μεταξύ τους)
13. **Ποδολάγνος** (πατούσια μεταξύ τους)

Βασικές

Αναπληρωματικές

- Ζαλίκια
- Εμβρυακό κουταλάκι
- Καουμπόισσα (cowgirl)
- Βαρκάρης (ξάπλωμα μέσα στα πόδια του άλλου) (the caboose) The Barca Lounger
- Seated wheelbarrow
- Χέρι – μέση
- Χέρι – πλάτη
- Χέρι – ώμος
- Χέρι – κεφάλι
- Πόδια – κεφάλι
- Χέρι – μπούτια
- Χέρι – κοιλιά
- Χέρι – λαιμός
- Κοιλιά – κοιλιά
- Κώλος - κώλος
- Κεφάλι – κεφάλι

Αναπληρωματικές

Στη συνέχεια ταξινομήθηκαν όχι βάση ευκολίας, ούτε βάση βολικότητας, αλλά βάση ποθητότητας. Η Κ.Π. ιεραρχεί τις στάσεις των σωμάτων απ' την λιγότερο στην περισσότερο ποθητή.

Σκοπός του υβριδίου δηλαδή είναι να επιστρέφει στην καλύτερη (πιο ποθητή του) θέση. Πιο ποθητή στάση είναι αυτή που το υβρίδιο είναι όσο το δυνατόν πιο συμπυκνωμένο στο κέντρο του, αυτό επηρεάζεται από παράγοντες όπως οπτική επαφή, ποσοστό κοινής επιφάνειας μεταξύ σωμάτων, απόσταση μεταξύ των κέντρων τους) και λιγότερο ποθητή η πιο απομακρυσμένη μεταξύ τους.

Η Κ.Π. διαχωρίζεται σε τρεις κατηγορίες (η κάθε μία περιλαμβάνει τις στάσεις κατά φθίνουσα σειρά) 1. Όρθιο / 2. Καθιστό / 3. Ξάπλωμα

ΟΡΘΙΟ

1. Αγκαλιά
2. Της παρηγοριάς (κεφάλια ακουμπούν στους ώμους)
3. Πισώπλατη αγκαλιά
4. Ικέτης (αγκαλιά διαφορετικών επιπέδων)
5. Χιαστί (άγγιγμα αντίστροφων άκρων (χέρι - πόδι)
6. Εκδρομή (Χέρι – χέρι (καθ' όλη του την έκταση ή όχι)
7. Σαρδέλες (Μπούτι – μπούτι)
8. Τρίποδο (πόδια μεταξύ τους)
9. Ποδολάγνος (πατούσια πεταξύ τους)
10. Ζαλίκια
11. Wheelbarrow (καροτσάκι)

ΚΑΘΙΣΤΟ

1. Ψαλίδι – magic mountain (καθιστή αγκαλιά με πόδια του ενός πάνω στον άλλο)
2. Face – off (Αντικριστό κάθισμα στα πόδια του ενός)
3. Reverse cowgirl (Κάθισμα στα πόδια με κοινή κατεύθυνση - πισώπλατο κάθισμα)
4. Αντίστροφο ψαλίδι (ξάπλωμα μέσα στα πόδια του άλλου) (the caboose) The Barca Lounger
5. Θηλυκή ιππασία (πλαϊνό κάθισμα στα πόδια)
6. Lap pillow
7. Ικέτης (αγκαλιά διαφορετικών επιπέδων)
8. Χιαστί (άγγιγμα αντίστροφων άκρων (χέρι - πόδι)
9. Εκδρομή (Χέρι – χέρι (καθ' όλη του την έκταση ή όχι)
10. Σαρδέλες (Μπούτι – μπούτι)
11. Τρίποδο (πόδια μεταξύ τους)
12. Ποδολάγνος (πατούσια μεταξύ τους)
13. Seated wheelbarrow

ΞΑΠΛΩΜΕΝΟ

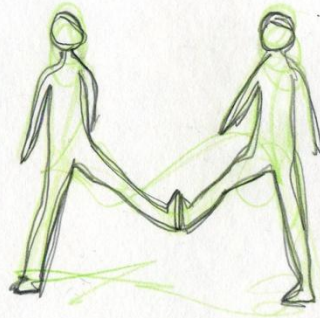
1. Honeymoon hug
2. Half spoon
3. Sweetheart cradle
4. Spoon
5. The pillow replacement
6. Leg hug
7. Butt pillow
8. Cheek to cheek
9. Τύπου cowgirl ξάπλα πάνω στον άλλον
10. 69

Αγκαλιά

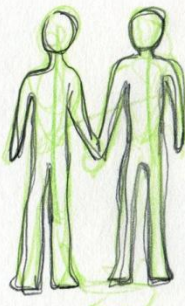
χιαστί

ποδολάγνος

της παρηγοριάς

Εκδρομή

Ζαλικά

Πρώπλητη αγκαλιά

Σαρόλες

ήμισαλικά

Ικέτης

Τρίποδο

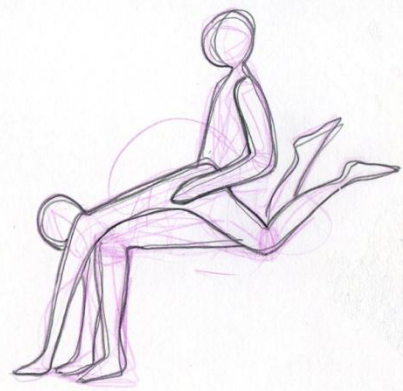
Wheelbarrow

Ψαλίδι - magic mountain

Ιππασία
της
δεσπούνης

Seated wheelbarrow

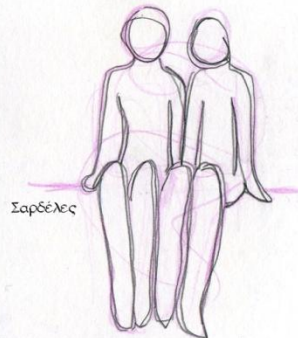
Face - off

Χιαστί

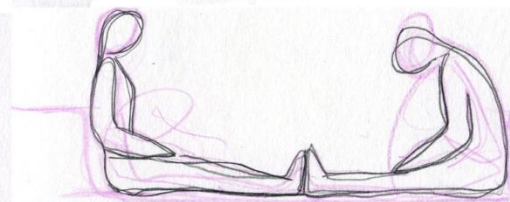
Reverse cowgirl

Σαρδέλες

the caboose) The Barca Lounger

Ποδολάγνος

Spoon

Cheek to cheek

Honeymoon hug

The pillow replacement

sleepy cowgirl

Half spoon

Leg hug

69

Sweetheart cradle

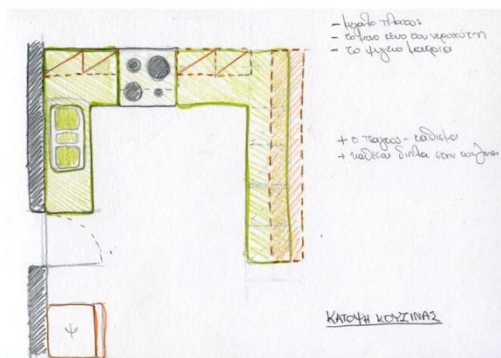

Butt pillow

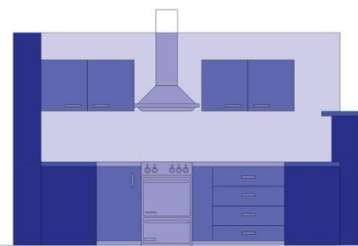
iii. ΚΟΥΖΙΝΑ

Ο χώρος της κουζίνας μελετήθηκε συνολικά ως χώρος βάση λειτουργικότητας και όχι βάση ξεχωριστών αντικειμένων, εστιάζοντας δηλαδή στο μαγείρεμα ως πράξη, άρα και στις δράσεις που απαιτούνται για να μπορέσει το υβρίδιο να μαγειρέψει.

Αρχικός πειραματισμός ήταν βάση Κ.Π. και συνθήκης υβριδίου να μαγειρέψουμε στην ήδη υπάρχουσα κουζίνα (περίπου 3m x 3m), όπου είχαμε πρόσβαση, μελετώντας την ροή κίνησης που θα προκύψει μέσω της χωρογραφίας.

Κάτοψη κουζίνας 1ης δράσης

Τομή κουζίνας

1. Smoothie (λειτουργία ως μονός πάγκος)

Η πρώτη απόπειρα ήταν να χρησιμοποιήσουμε την κουζίνα ως έχει, χωρίς καμία παρέμβαση για να φτιάξουμε smoothie (μπαਨάνα - φράουλα).

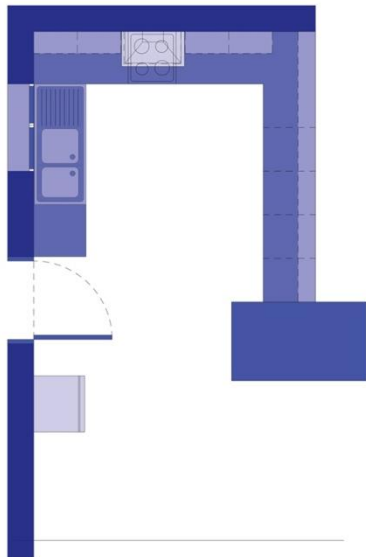
Κατά την χωρογραφία:

+

- Ελευθερία κίνησης
- Μπορεί να υπάρξει κατακόρυφη τοποθέτηση λειτουργιών

-

- δυσκολία στην ταυτόχρονη απασχόληση, λόγω τοποθέτησης αντικειμένων στον χώρο (πολύ μεγάλη απόσταση μεταξύ πάγκων)
- Άσκοπη και συνεχής μετακίνηση
- Δυσκολία στην ταυτόχρονη δραστηριότητα
- περιορισμός κινήσεων (η κίνηση περιορίζεται μείον έναν άξονα, εφόσον η τοποθέτηση πλάτη-πλάτη δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί) και ταυτόχρονα εμποδίζεται και η δίπλα-δίπλα θέση (απουσία ελεύθερου χώρου για διπλό πάγκο)

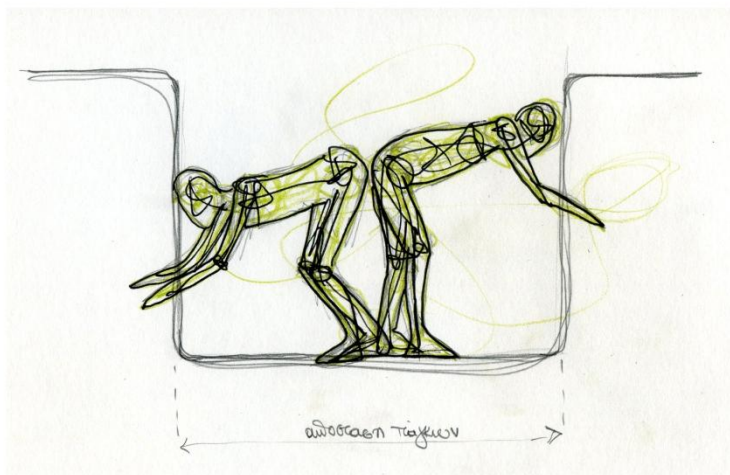

Κάτοψη κουζίνας 1ης δράσης

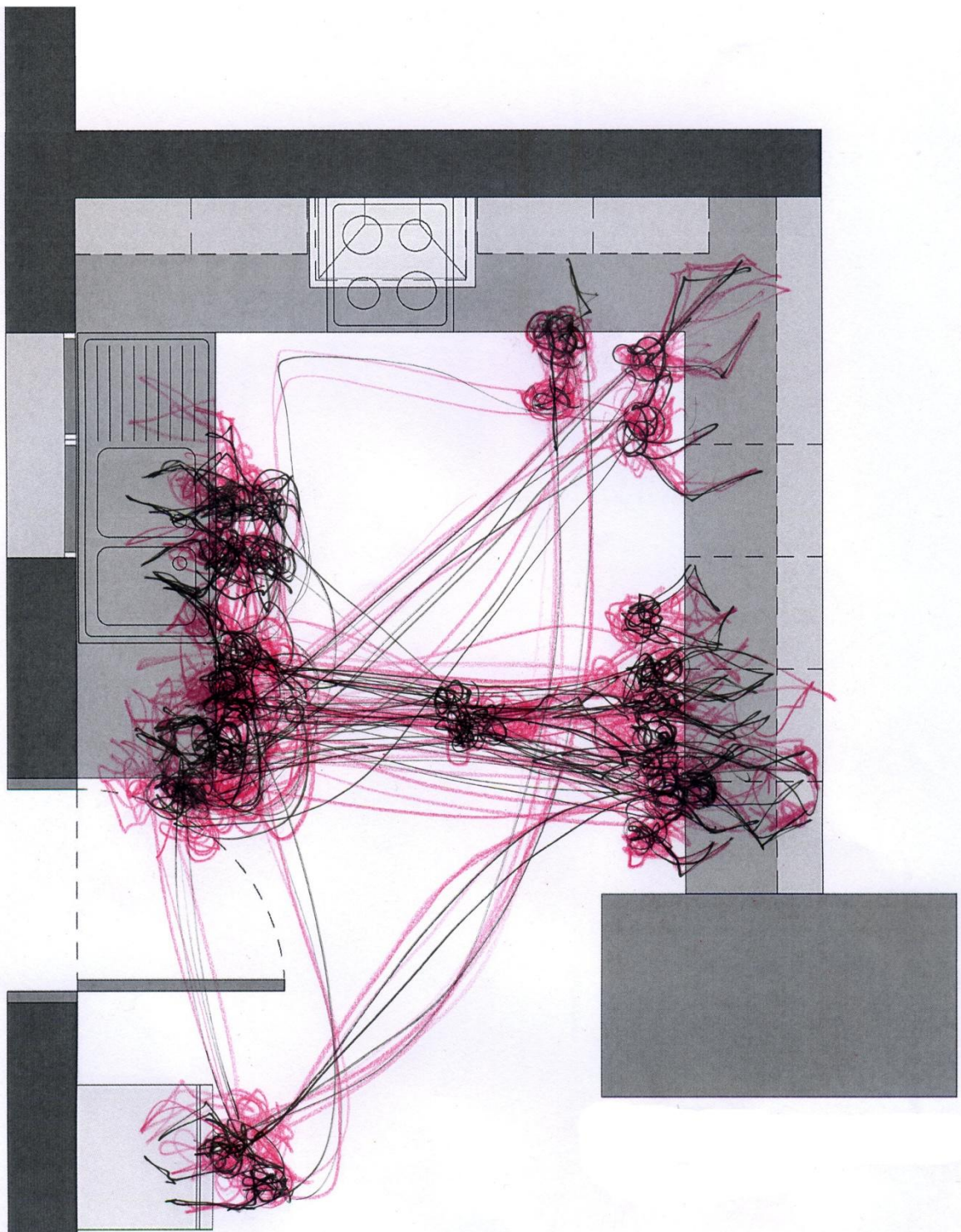
Διάγραμμα θέσης (Δ.Θ.) 1ης δράσης

Οι κύριες παρατηρήσεις είναι ότι προκειμένου τα χέρια να είναι ελεύθερα, προκύπτει ένωση κορμών και ποδιών, άρα κατά την διαδικασία (όχι κατά την μετακίνηση) βολεύει σημείο αγγίγματος όπως ώμος - ώμος, πλάτη - πλάτη, πάνω - κάτω ενώ το χέρι-χέρι απορρίπτεται. Ιδανική μέγιστη απόσταση μεταξύ των πάγκων είναι η απόσταση που προκύπτει απ το σκύψιμο του υβριδίου ακουμπισμένο πλάτη πλάτη περίπου $\leq 1\text{m}$ ενώ η υπέρβαση αυτής της απόστασης μετατρέπει τον χώρο της κουζίνας ως προς την χρήση του σαν να λειτουργεί με έναν μόνο πάγκο.

Συνηθεις θέσεις:

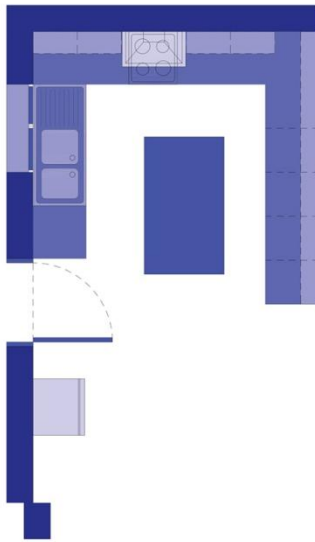
1. Γωνία (σημείο επαφής σ.ε. πατούσι)
2. Πάγκος (σ.ε. Πισώπλατη αγκαλιά > Δίπλα-δίπλα > ώμοι)
3. Κενός χώρος (σ.ε. χέρι-χέρι > ημιζαλικά)
4. Ψυγείο (σ.ε. ημιζαλικά > αγκαζέ)

Διάγραμμα κίνησης (Δ.Κ.) 1ης δράσης

2. Καρμπονάρα

Η δεύτερη απόπειρα ήταν να μαγειρέψουμε ένα φαγητό πιο ολοκληρωμένο, προσπαθώντας να περιορίσουμε τις καταστάσεις που μας δυσκόλεψαν απ' το πρώτο εγχείρημα στον ίδιο χώρο. Μειώσαμε την απόσταση μεταξύ των πάγκων, τοποθετώντας ένα τραπέζι στο κέντρο της κουζίνας, έτσι ώστε να μπορούμε να δουλεύουμε και σε δεύτερο άξονα.

Κάτοψη κουζίνας 2ης δράσης

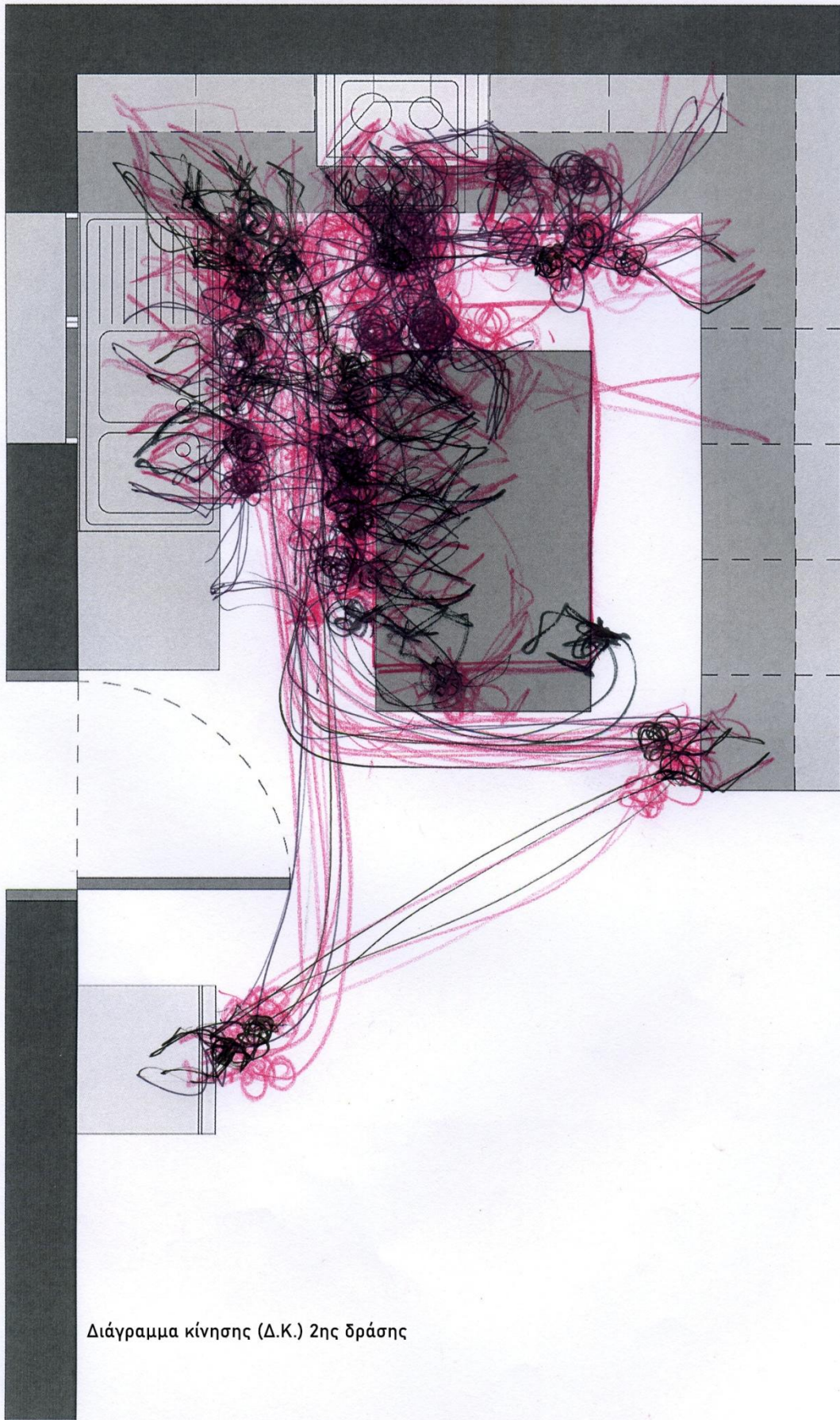
Διάγραμμα θέσης (Δ.Θ.) 2ης δράσης

1.

- Ταυτόχρονη αντιδιαμετρική λειτουργία, αξιοποίηση και των 2 αξόνων , ξεκλείδωμα θέσης πλάτη-πλάτη
-
- Το τραπέζι λειτουργεί ως εμπόδιο, λόγω της κυκλικής τοποθέτησης των ντουλαπιών γύρω του και προκειμένου να υπάρξει πρόσβαση σε κάθε σημείο, υπάρχει εγκλωβισμός
- Εξακολουθούν άσκοπες μετακινήσεις, λόγω μεγάλων αποστάσεων
- Δυσλειτουργικές γωνίες

2. Συνήθεις θέσεις: (η παρενθέσεις κατά φθίνουσα σειρά)

1. Πάγκος (αγκαζέ > ώμος-ώμος > πατούσια > πλάτη- πλάτη)
2. Τραπέζι (πλάτη-πλάτη > δίπλα δίπλα > πισώπλατη αγκαλιά)
3. Κουζίνα (πλάτη-πλάτη > ημικαθιστή αγκαλιά > πισώπλατη αγκαλιά > ώμος-ώμος)
4. Νεροχύτης (πισώπλατη αγκαλιά > ώμος-ώμος)
5. Ψυγείο (αγκαζέ > ημιζαλικά)

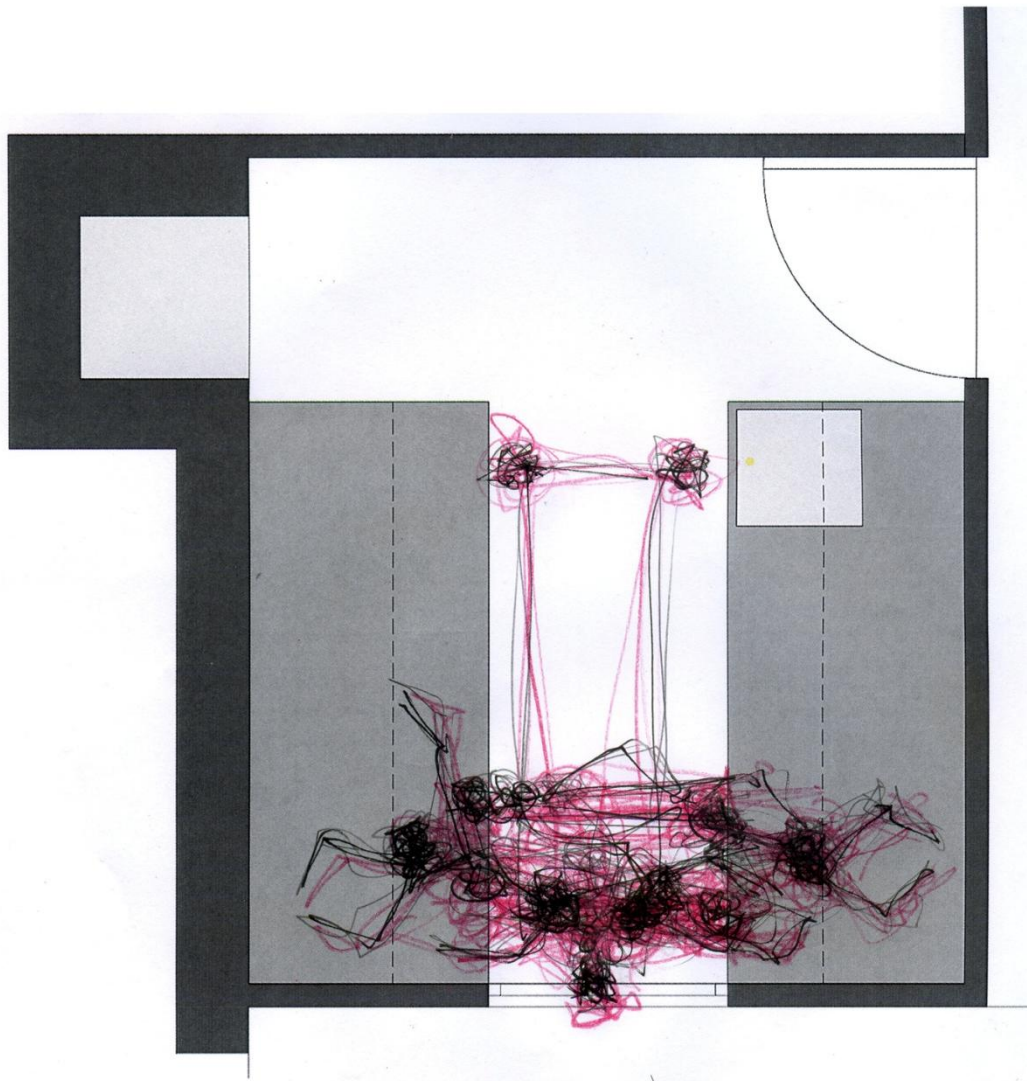

Μετά από πειραματισμούς σε διάφορους τύπους κουζινών, καταλήξαμε στο να βρούμε μία κουζίνα που να είναι «στα μέτρα μας», ίσα που να χωράει ένα ζευγάρι ατόμων όπου φτάνουν σχεδόν κάθε επιφάνεια και κάθε επίπεδο χωρίς να χρειαστεί ν' αποχωριστούν, αποτελούμενη από δύο αντικριστούς πάγκους. Μελετώντας κινησιολογικά τον χώρο, συνδυάσαμε κάθε τύπο αγκαλιάς και επαφής που μπορεί να πλαισιωθεί απ' τους όγκους της κουζίνας σε όλους της τους άξονες. Πειραματιστήκαμε με την ροή και τις μεταβάσεις από στάση σε στάση και παρατηρήσαμε τα εξής:

2 πάγκοι αντικριστά

- (-) δυσλειτουργικές γωνίες που εμποδίζουν την ροή στον χώρο
- (-) μικρό πλάτος πάγκων για άνετη ανάβαση σε 2^ο επίπεδο κατά άξονα z
- (-) Μονός χώρος για πλύσιμο πιάτων στον νεροχύτη
- (+) εύκολη ροή στην κίνηση λόγω τοποθέτησης αντικριστών λειτουργιών
- (+) διευκόλυνση μετακίνησης του υβριδίου στον χώρο
- (+) παράθυρο – επαφή με το υπόλοιπο σπίτι και περβάζι – κάθισμα

Διάγραμμα κίνησης (Δ.Κ.) 3ης δράσης

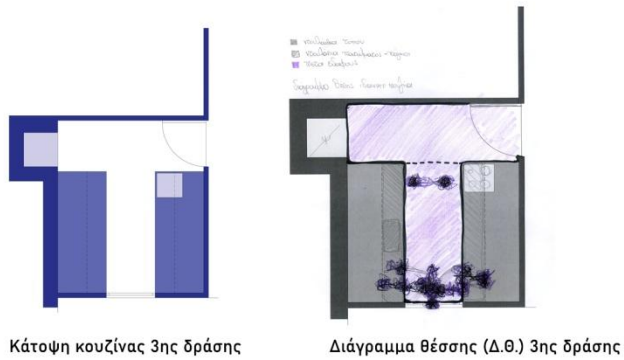
Κατηγορίες αγγίγματος στην κουζίνα

Χωρίζουμε τις μορφές κίνησης του υβριδίου σε δύο κατηγορίες κατά άξονα X-Y και Z αντίστοιχα. Βάση της παρακάτω ανάλυσης των κινήσεων στο σημείο επαφής, καταλήγουμε στις ατμοσφαιρικές αγγίγματος κάθε άξονα:

Άξονας X-Y:

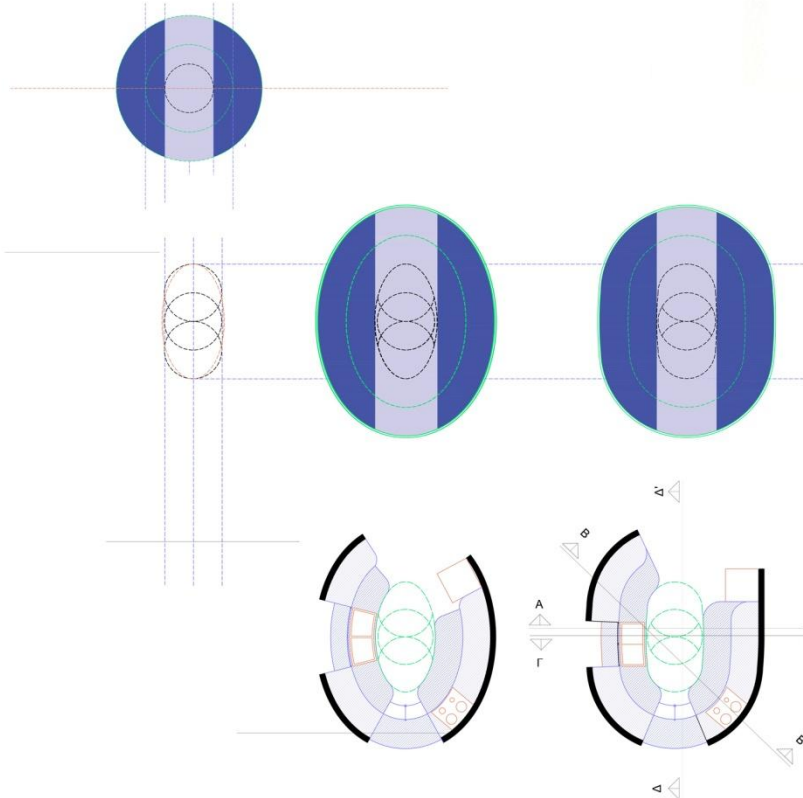
1. Πλάτη – πλάτη
2. Πρόσωπο – πρόσωπο
3. Δίπλα – δίπλα
4. Πισώπλατη αγκαλιά

(σημεία επαφής: 1. κώλος – κώλος, 2. αγκώνας – αγκώνας, 3. χέρι – χέρι, 4. σώμα – σώμα, 5. χέρι – γόνατο, 6. χέρι – ώμος, 7. χέρι – πόδι, 8. μέση – μέση, 9. χέρια – γοφοί, 10. κοιλιά – πλάτη)

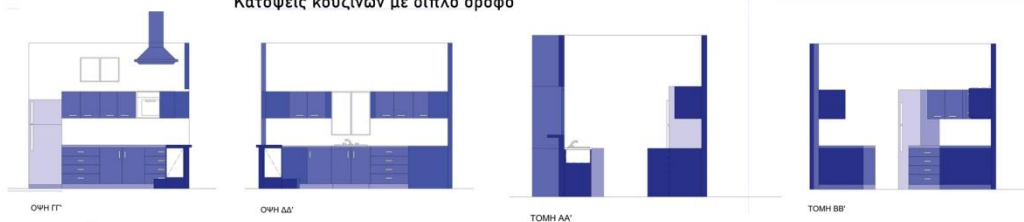

Κατόψη κουζίνας 3ης δράσης

Διάγραμμα θέσης (Δ.Θ.) 3ης δράσης

Κατόψεις κουζινών με διπλό όροφο

Άξονας Z:

1. Πάνω – κάτω (με κοινό προσανατολισμό σωμάτων)
2. Πάνω – κάτω (με αντίθετο προσανατολισμό σωμάτων)

(σημεία επαφής: 1. χέρι – γόνατο, 2. ώμος – πόδια, 3. χέρι – πόδι, 4. χέρι – κώλος, 5. πόδια – ώμος, 6. μπούτια – ώμοι)

Ακολουθεί αναλυτικός πίνακας:

1. κώλος - κώλος

2. αγκώνας - αγκώνας

3. αγκώνας - αγκώνας

4. αγκώνας - αγκώνας

5. χέρι - χέρι

6. χέρι - χέρι

7. χέρι - χέρι

8. σώμα - σώμα

9. χέρι - γόνατο

10. χέρι - γόνατο

11. χέρι - ώμος

12. χέρι - πόδι

13. ώμος - πόδια

14. ώμοι - πόδια

15. ώμοι - πόδια

16. ώμοι - πόδια

17. ώμοι - πόδια

18. χέρι - πόδι

19. χέρι - κώλος

20. χέρι - πόδι

21. χέρι - πόδι

22. πόδια - ώμοι

23. μπούτσια - ώμοι

24. μπούτσια - ώμοι

25. μπούτσια - ώμοι

26. χέρια - πόδια

27. μέση - μέση

28. χέρι - πόδι

29. χέρι - γόνατο

30. ώμοι - μπούτσια

31. ώμοι - μπούτσια

32. χέρια - γοφοί

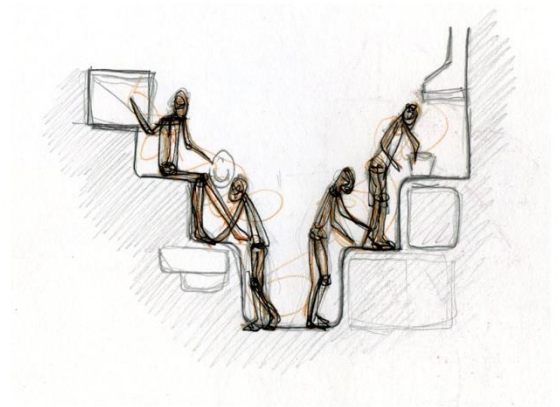
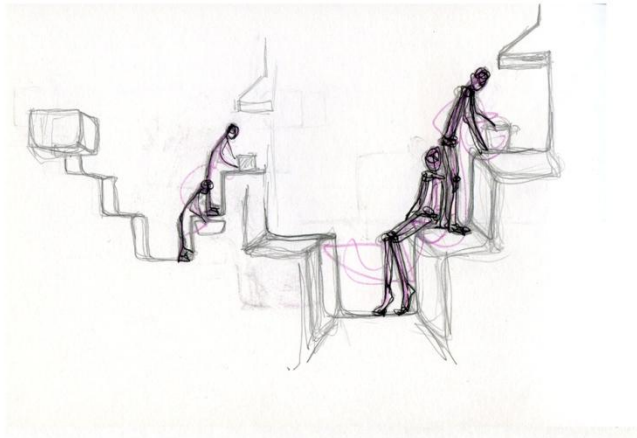
33. κοιλιά - πλάτη

34. κοιλιά - πλάτη

35. κοιλιά - πλάτη

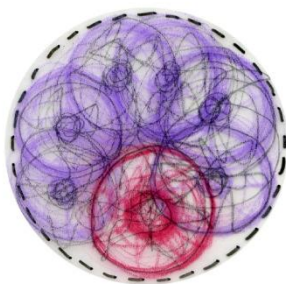

Σκίτσα τομών κουζίνας διπλού ορόφου

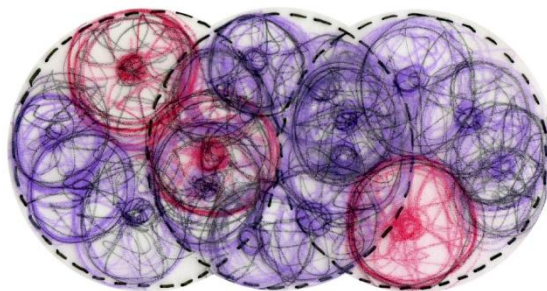
Υβριδική κουζίνα:

Κυκλική:

Λόγω της βολικότητας που προέκυψε από την παραπάνω κουζίνα, κρατήσαμε τα θετικά χαρακτηριστικά της βάση λειτουργικότητας και την χρησιμοποιήσαμε σαν (μονάδα) μέτρησης για την κυκλική κουζίνα, η οποία βασίζεται στην φιλοσοφία της τήρησης της δυαδικής ελάχιστης απόστασης. Καταμοιράζοντας τις λειτουργίες «απέναντι» καθώς το υβρίδιο βρίσκεται στην θέση [10,5 πλάτη πλάτη] και καλύπτει μία κυκλική χωρικότητα με την κίνηση του, ο σχεδιασμός της κουζίνας ακολουθεί την κυκλικότητα της κίνησης, έτσι ώστε να μπορούν ταυτόχρονα να είναι και τα δύο άτομα λειτουργικά, χωρίς να εμποδίζει το ένα την ροή της κίνησης του άλλου.

Κυκλική κίνηση ημιτόνων

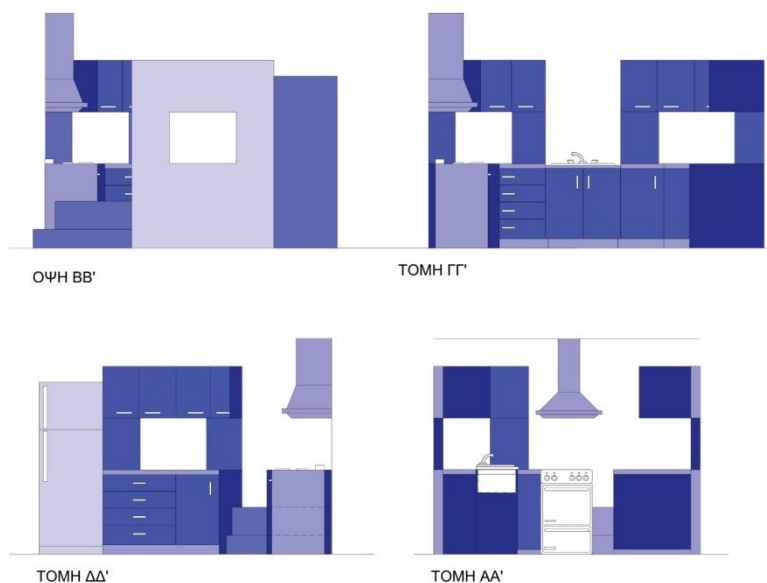
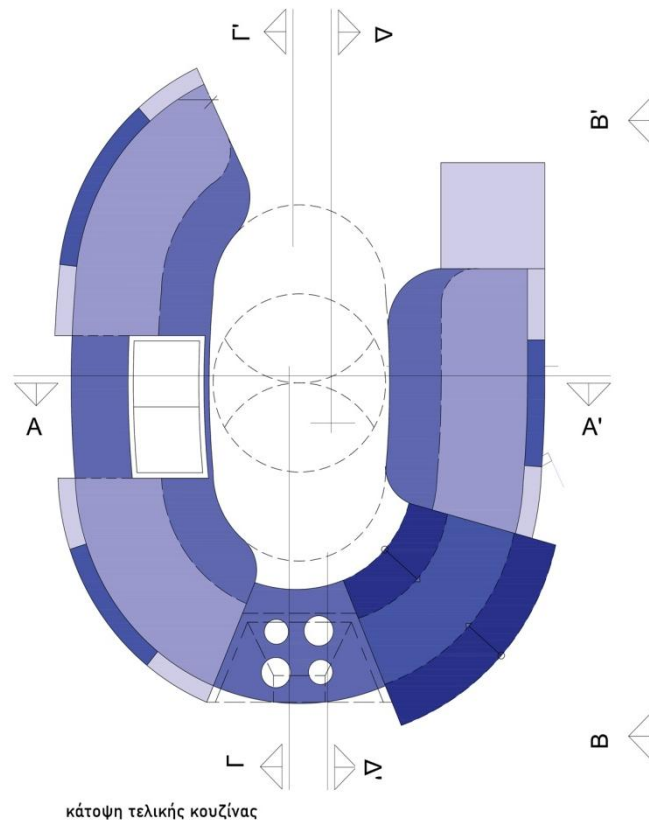
επανάληψη κύκλου

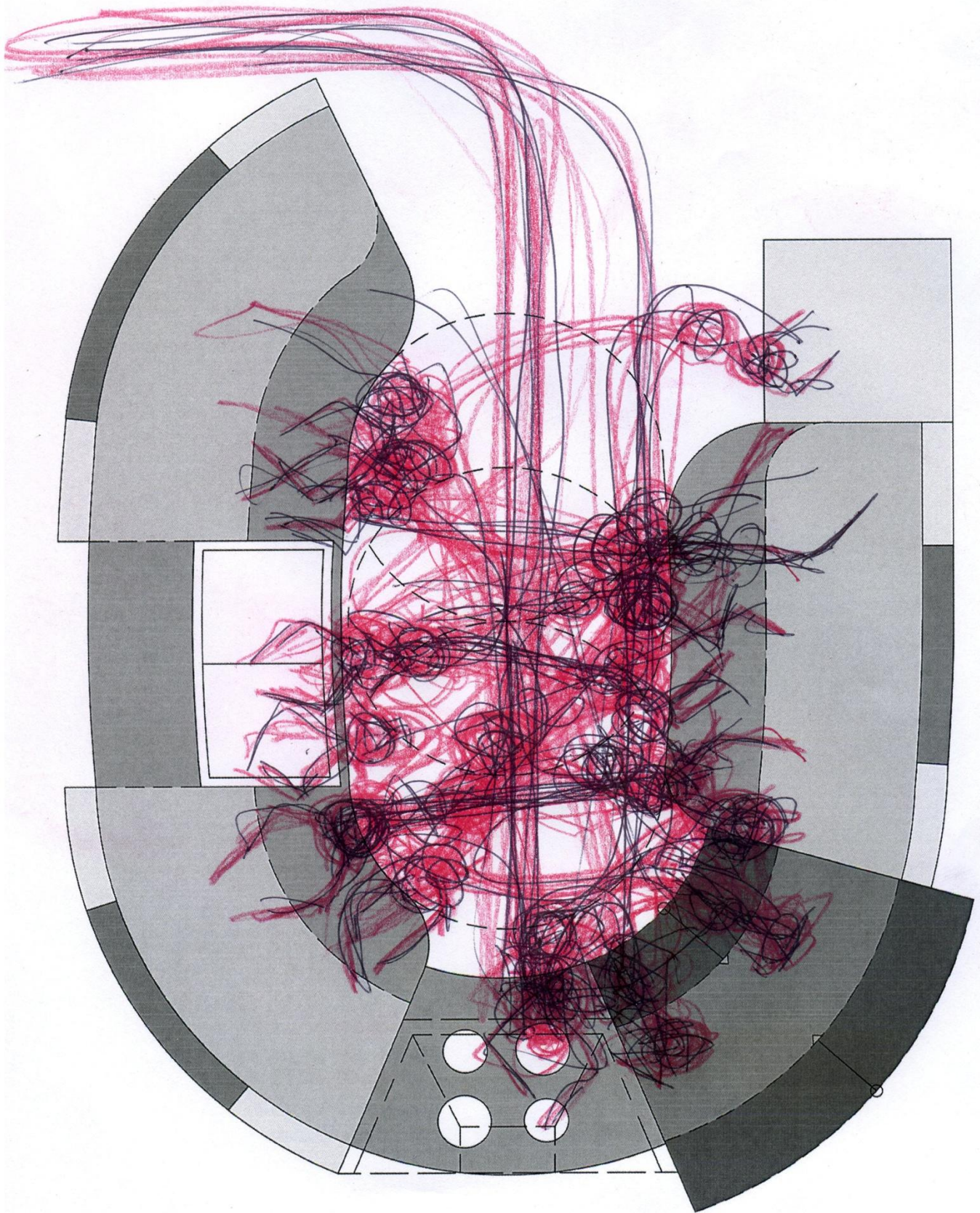
Οι λειτουργίες είναι κατανομημένες κυκλικά στον χώρο, με αποτέλεσμα το υβρίδιο συνεχώς να βρίσκεται και να κινείται σε κέντρο του κύκλου.

(-) εγκλωβισμός στον χώρο

(+) Ο κύκλος βασίζεται στην ιδέα των αντικριστών πάγκων, λόγω σχήματος όμως επιτρέπει την ευκολότερη εναλλαγή ενεργειών σε διαφορετικές χρονικές συχνότητες ενώ δεν χάνεται η επαφή. Οι λειτουργίες εκτυλίσσονται κυκλικά και όχι κατά μήκος (δεν απαιτείται απόσταση)

(+) ο περιορισμός της μετακίνησης στον χώρο διευκολύνει την συγκέντρωση λειτουργιών και την συσπείρωση των χρήσεων σε αποστάσεις που δεν απαιτούν διαχωρισμό.

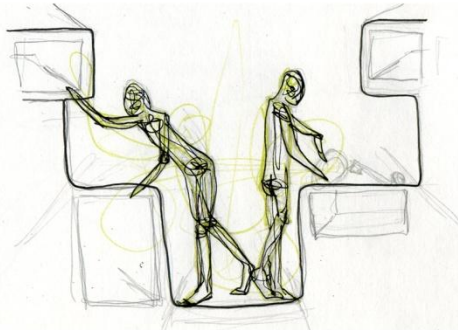
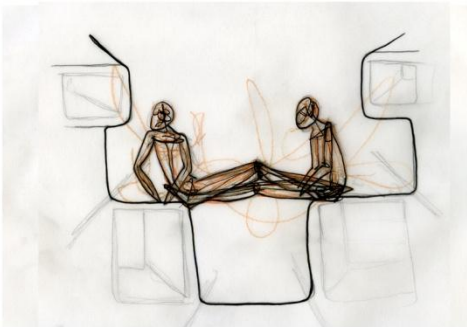

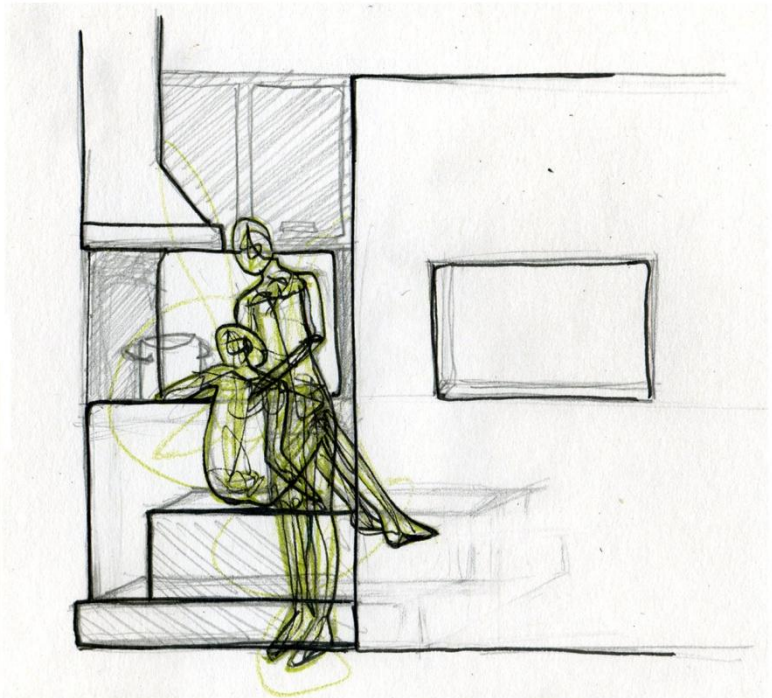
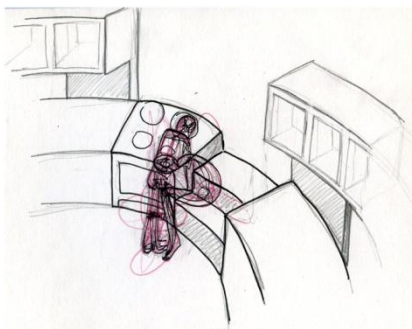
Διάγραμμα κίνησης τελικής κουζίνας

Κ.Π. θέση στην κλίμακα της κουζίνας

Σκίτσα τομών τελικής κουζίνας

επεξηγηματικά σκίτσα για την κλίμακα κουζίνας

IV. ΜΠΑΝΙΟ

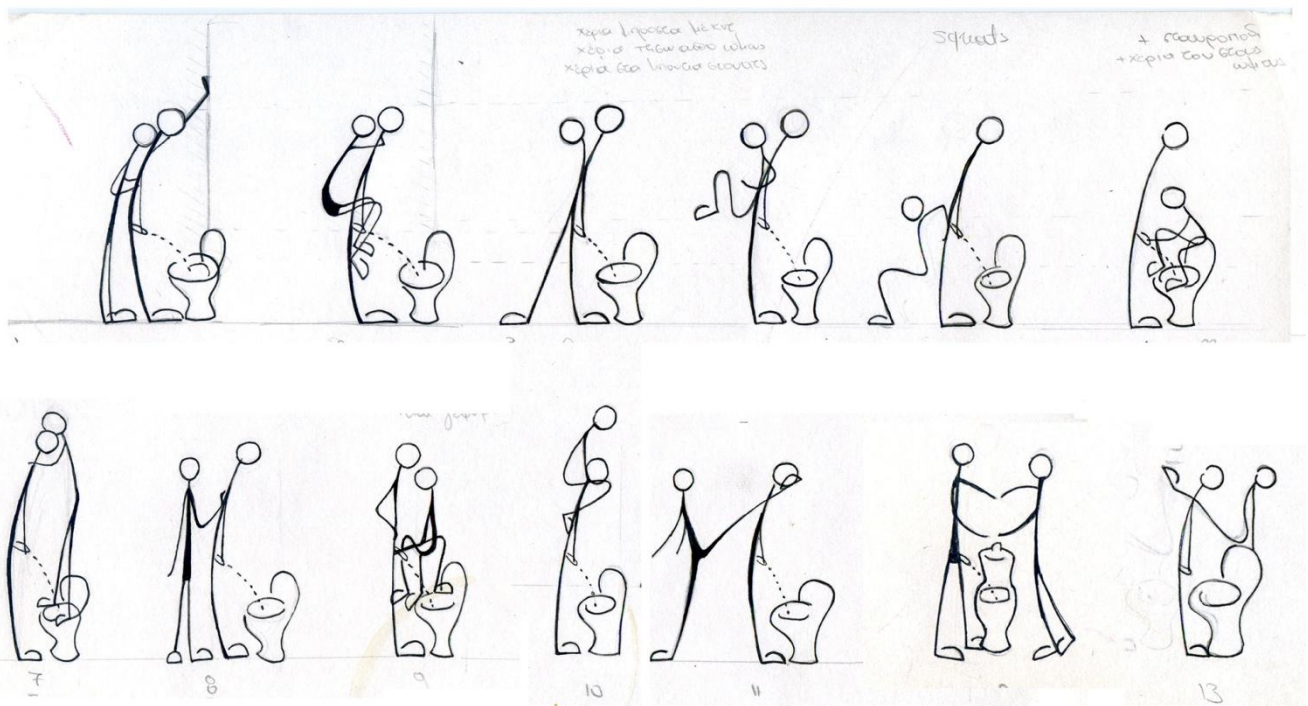
Το μπάνιο αποτέλεσε κρίσιμο σταθμό της μελέτης και βοήθησε πολύ στο ξεκίνημα, καθώς είναι ένας χώρος με άκρως καθορισμένες λειτουργίες. Αυτή η συγκεκριμενοποίηση και ο περιορισμός που ασκεί το δωμάτιο είναι που μας βοήθησε στην αναδιατύπωση του.

Το μπάνιο χωρίστηκε στα τρία βασικά του τμήματα σύμφωνα με τις λειτουργίες που καθορίζονται απ' τα αντικείμενα που το απαρτίζουν:

1. Τουαλέτα, 2. Νυπτήρας, 3. Μπανιέρα

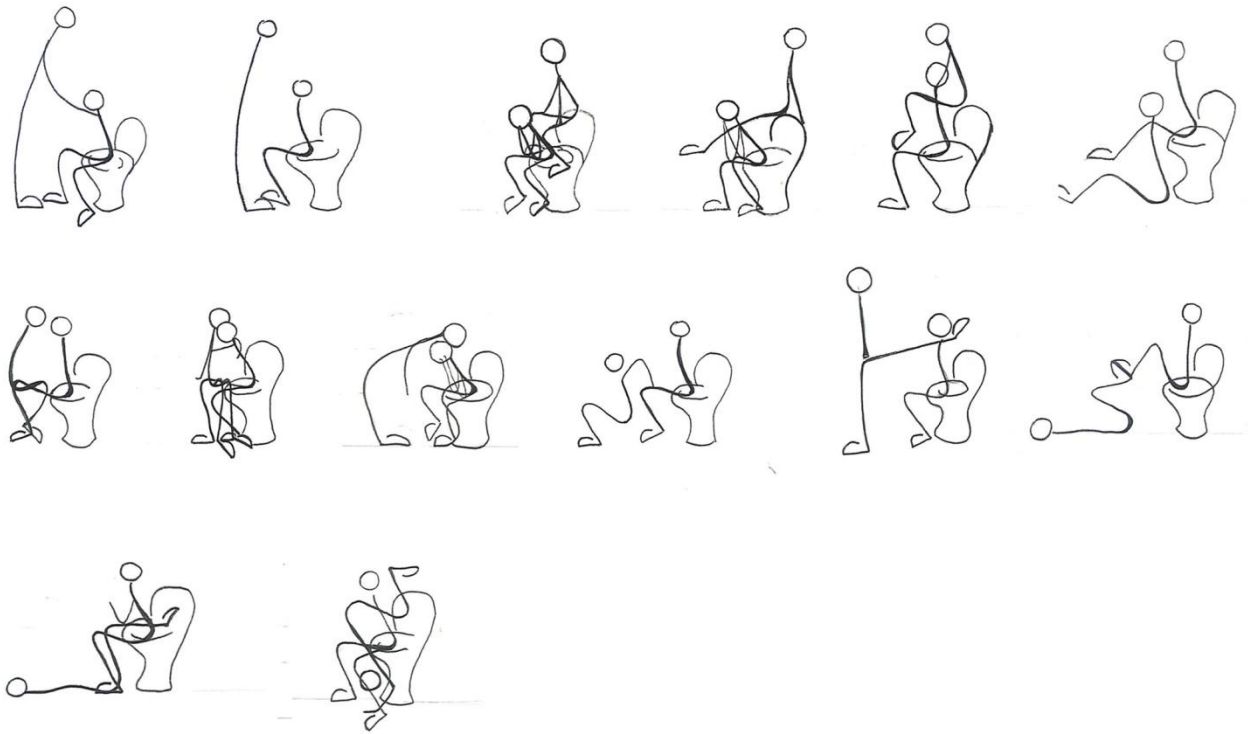
1. Τουαλέτα

Η χρήση της τουαλέτας είναι μία λειτουργία που ταυτίζεται με την ιδιωτικότητα. Τα ημίτονα του υβριδίου είναι σε μόνιμη τριβή, οπότε κάθε στιγμή της μέρας εντάσσεται στην κοινή του καθημερινότητα, έτσι η ιδιωτικότητα της χρήσης της τουαλέτας και του μπάνιου σε δεύτερο επίπεδο καταρρέει. Τα αντικείμενα που το απαρτίζουν αναδιατυπώνουν την μορφή τους, προκειμένου να υπάρξει δυνατότητα συνύπαρξης και εφαρμογή της Κ.Π. βάση συνθηκών αντικειμένων υγιεινής.

Εκδοχή 1

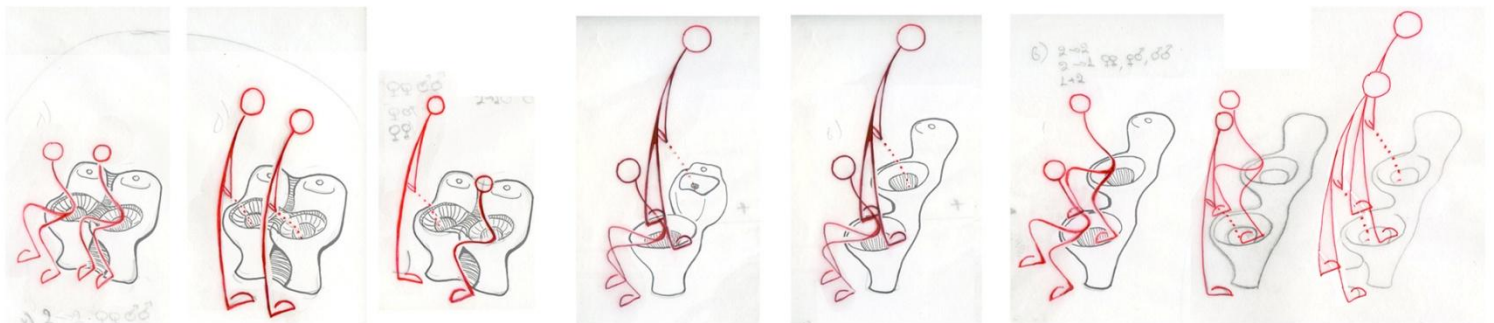
Επιχειρούμε να ξεχάσουμε την βασική χρήση της τουαλέτας και να εξετάσουμε την λειτουργία της με κάθε πιθανό σωματικό δυαδικό συνδυασμό ως αντικείμενο από το 0. Πειραματιστήκαμε ξεχωριστά με τις δύο εκδοχές χρήσης της τουαλέτας και βιντεοσκοπήσαμε την χω-ορογραφία που προέκυπτε κάθε φορά ως αποτέλεσμα μεταβολής θέσεων.

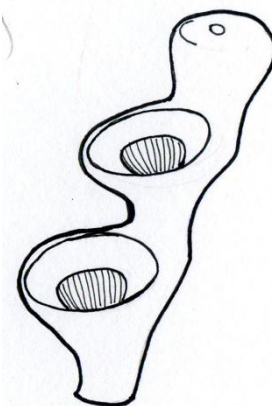
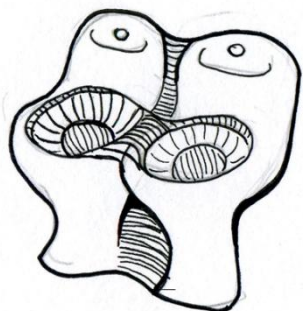
Εκδοχή 2

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ \ Πειραματισμός σε ήδη υπάρχουσα τουαλέτα

Η δομή του WC το προσδιορίζει ως καθαρά ατομικό αντικείμενο μονής χρήσης. Ο χώρος στον οποίο μπορεί να συνυπάρξει το υβρίδιο είναι κυκλικός και μπορεί να επεκταθεί σε κατακόρυφο ή οριζόντιο άξονα γύρω απ' το ημίτονο που χρησιμοποιεί την τουαλέτα.

Ο οριζόντιος άξονας δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί λειτουργικά, παρά μόνο αν φέρουμε πολύ κοντά άλλες δράσεις, οι οποίες όμως θα περιορίζουν την ελευθερία κίνησης στο χώρο. Το ημίτονο που δεν χρησιμοποιεί την τουαλέτα μπορεί μόνο να υπάρχει γύρω απ' τον οριζόντιο άξονα (βάση Κ. Π.). Μία λύση θα μπορούσε να είναι ο διπλασιασμός της τουαλέτας σε οριζόντιο άξονα.

Μπορεί να χρησιμοποιηθεί το πάνω μέρος της λεκάνης ως κάθισμα, όπως στα παγκάκια. Σκεφτήκαμε λοιπόν τί θα γινόταν αν υπήρχε δεύτερη πανομοιότυπη τουαλέτα στη θέση που βρίσκεται το καζανάκι της πρώτης. Οι διαστάσεις στο καζανάκι (όταν αυτό δεν είναι εντοιχισμένο και μπορείς να κάτσεις) επαναλαμβάνουν τις διαστάσεις μιας χαμηλής καρέκλας. Με την επανάληψή του σε κατακόρυφο άξονα τα ημίτονα μπορούν να είναι λειτουργικά ταυτόχρονα και πιο κοντά στην Κ.Π. απ' όσο στην παραπάνω περίπτωση. Ακόμη η κυκλική κίνηση γύρω απ' το αντικείμενο δεν περιορίζεται και εξυπηρετείται ταυτόχρονη λειτουργία.

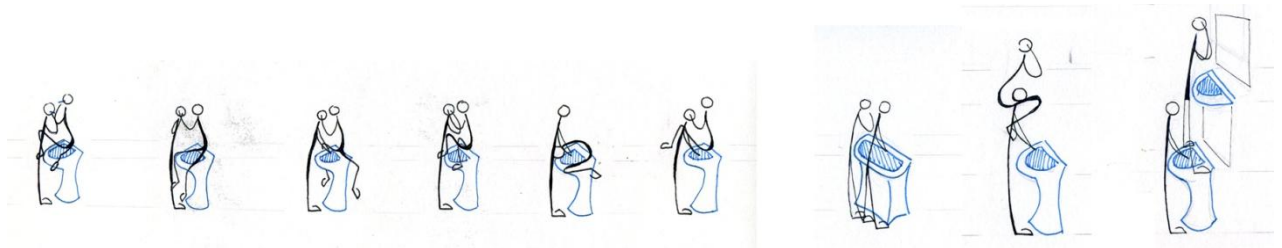
Απορρίψαμε την καθαρά λειτουργική ιδέα χρήσης του πάνω μέρος ως ουρητήριο, καθώς προκύπτει περιορισμός στα φύλα και μειώνει κατά πολύ το εύρος των αγκαλιών.

2. Νιπτήρας

Η μελέτη του νιπτήρα ξεκίνησε με την επαναχρησιμοποίηση του ίδιου του αντικείμενου, βάση συνθήκης υβριδίου. Αποτέλεσε εξ αρχής άκρος δυσλειτουργικό αντικείμενο, εφόσον (σε οικιακή χρήση) έχει καθαρά περιορισμένη ατομική χρήση. Άρα κρατώντας το αντικείμενο χωρίς καμία παραλλαγή, η δράση του ενός ημιτόνου είναι καθαρά βοηθητική στην καλύτερη των περιπτώσεων ή απλώς θα υπάρχει στον χώρο δίπλα του. Δεν ικανοποιούνται ποθητές στάσεις (βάση Κ.Π.)

Με μικρές παρεμβάσεις στο αρχικό αντικείμενο (πιο πλατύ το εσωτερικό μέρος του νιπτήρα) ωστόσο, προκύπτουν πολλές περισσότερες εναλλακτικές όπως φαίνεται παρακάτω πιο κοντά στην Κ.Π.

Παρατηρήσεις:

- Άβολο κάθισμα
- Περιορισμός αγγίγματος
- Μούσκεμα ρούχων
- Ως επί των πλουστών μονόπλευρη λειτουργικότητα

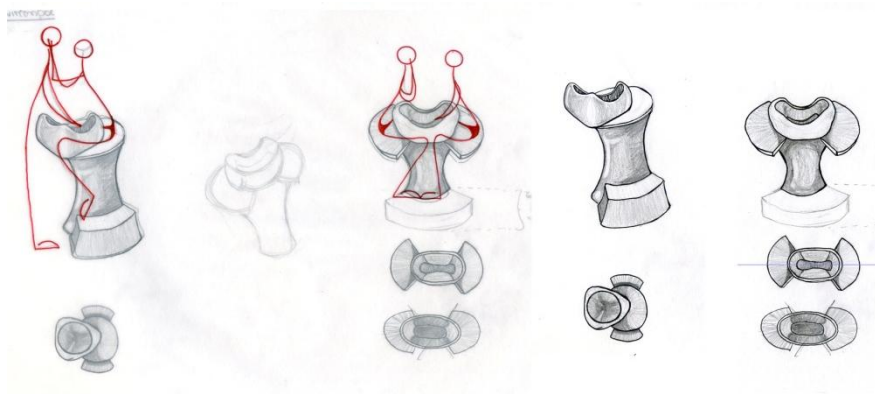
Χωρίς να υπάρχει ιδιαίτερη βολικότητα στον αρχικό νιπτήρα ερευνήσαμε πάλι τα επίπεδα και τις επιλογές που έχει να κινηθεί το υβρίδιο εκ νέου, όποτε κρατήσαμε τα υπέρ και τα κατά των επιλογών σε κάθε άξονα.

1. Πλάι – πλάι (οριζόντιος άξονας)
+ διευκόλυνση κινήσεων (σ.ε. πόδι)
 - Χαμηλά στην Κ.Π.
 - Οριζόντια μονόπλευρη κίνηση, χωρίς αλληλεπίδραση
2. Πλάτη – πλάτη (οριζόντιος άξονας)
+ευκολότερη ροπή προς αγκάλιασμα
+κυκλική κίνηση

- μεγαλύτερη απουσία οπτικής επαφής
- ακόμη χαμηλότερα στην Κ.Π. απ την 1

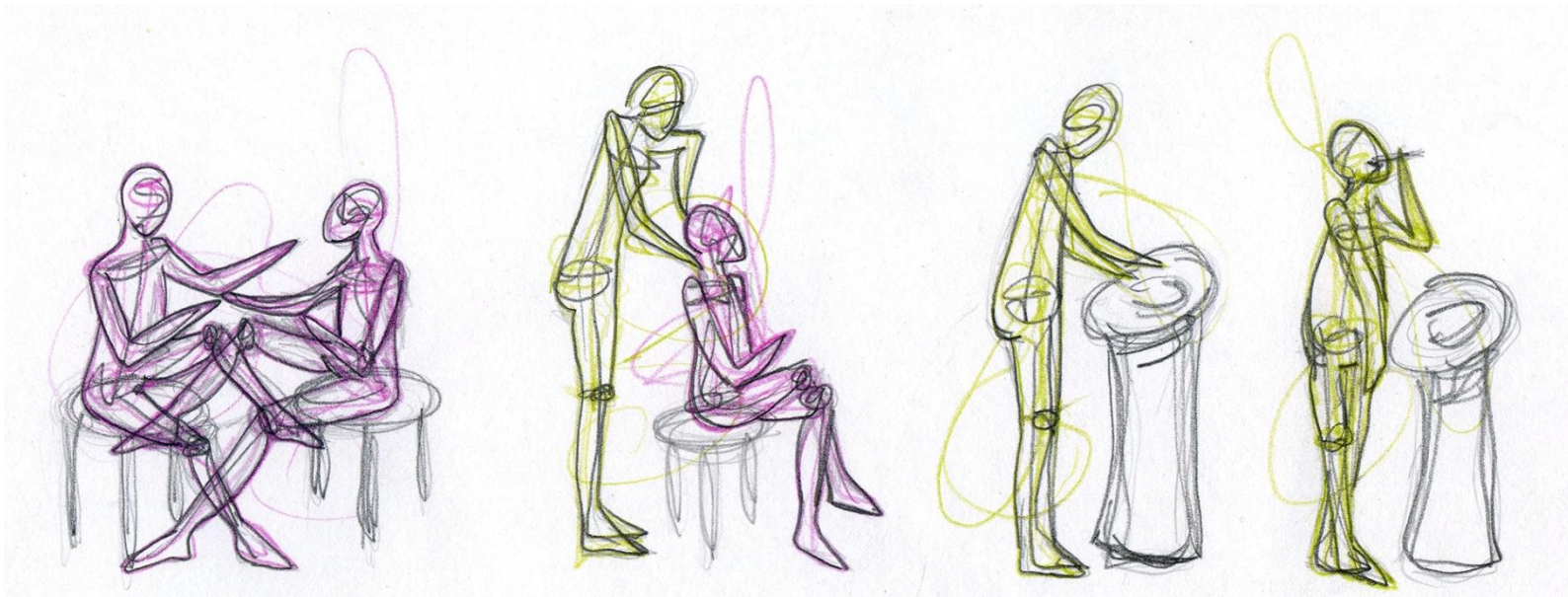
3. Πάνω κάτω (κατακόρυφος άξονας)

- + εξοικονόμηση χώρου
- Λιγότερη επαφή
- Δυσλειτουργικό επίπεδο (περιορισμός χεριών)
- Λιγότερη επαφή (χαμηλότερα και απ' τα 2 παραπάνω στην Κ.Π.)
- Κουραστικό

4. Κυκλικά (οριζόντιος άξονας)

- + Υψηλότερη θέση Κ.Π
- + αμφίδρομα λειτουργικό
- + Δυνατότητα επιλογής βοηθητικής ή λειτουργικής θέσης
- + ξεκούραστο

Η έρευνα που αφορά την τέταρτη περίπτωση που επιλέγεται ξεκινά με την ερώτηση «τί κάνω σε έναν νιπτήρα?»
Μουσκεύω χεριά χωρίς το υπόλοιπο σώμα
Πλένω χέρια-πρόσωπο-δόντια
Βάφομαι-χτενίζομαι-ξυρίζομαι

Βάση όλων των παραπάνω σχηματίζεται ένας κυκλικός νιπτήρας που επιτυγχάνει αλληλεπίδραση και ταυτόχρονη δράση αλλά και απάθεια. Έχει ως πυρήνα του την λεκάνη στο κέντρο, ένα μικρό χώρο για να ακουμπούν τα χεριά και τα πράγματα αντιδιαμετρικά στις δύο του πλευρές και δύο αντικριστά καθίσματα. Τα καθίσματα είναι σχεδιασμένα έτσι ώστε τα δύο ημίτονα να οδηγούνται στο να αγγίζονται τα γόνατά τους. Η απόσταση μεταξύ των δύο καθορίζεται από την σκάφη και είναι τέτοια ώστε τα ημίτονα να φτάνουν να πιάσουν άνετα το ένα το πρόσωπο του άλλου $\leq 50\text{cm}$. Η σημαντικότερη απόσταση που πρέπει να τηρηθεί είναι η απόσταση μεταξύ καθίσματος και νιπτήρα $\leq 30\text{cm}$ έτσι ώστε και το ύψος να έρχεται βολικά στον κορμό, αλλά το σώμα να μην βρέχεται. Η λειτουργία του καθρέφτη συνειδητά απουσιάζει, αφού σε μία τέτοια συνθήκη περισσεύει. Ο απέναντι μου είναι ο καθρέφτης μου.

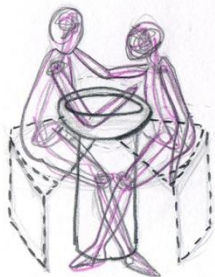
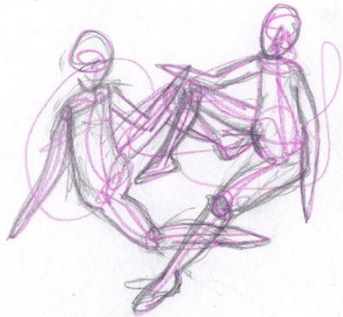
- ② - Ελεύθερα χέρια
 - Γενικό εμβαδόν \rightarrow χέρια - πόδια
 - Η απόσταση μεταξύ των 2 προσώπων να καθορίζεται με τα χέρια

- ύψος - ύψος $\rightarrow 0,8$
- κεφαλή - κεφαλή $\rightarrow 0,45 - 0,5$
- χέρια ανοίχτα $\delta \rightarrow 1,45$
- ύψος σκαθίνο $\rightarrow 0,42 (\pm 0,2)$

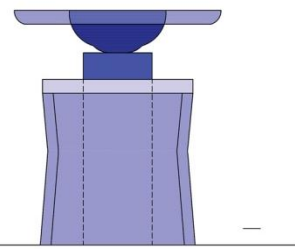
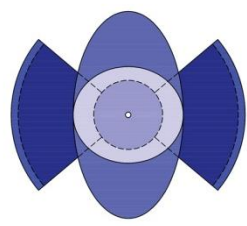
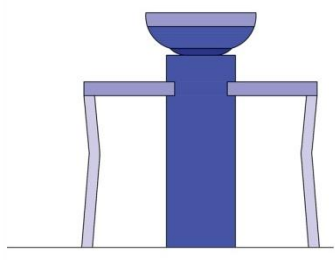
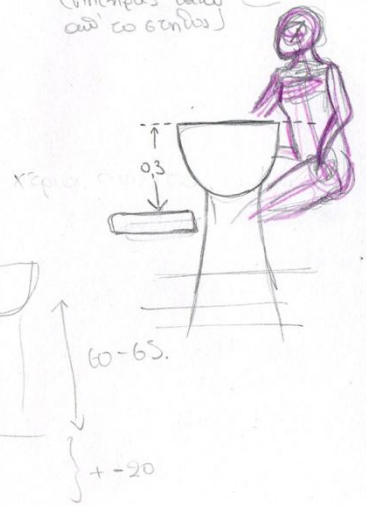
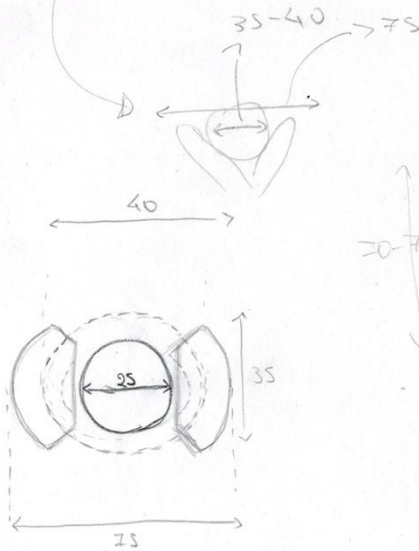
- μέγιστη απόσταση του ανοιχτού του εσωτερικού των ποδιών $> 0,35, 0,4$
- ελάχιστη απόσταση μεταξύ των εξωτερικών των ποδιών $< 0,75$

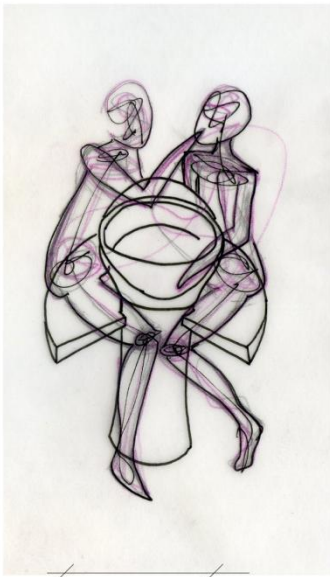
Ναυς ανάκαμψε!

Η απόσταση
 μεταξύ
 νηπιού και
 καθίσματος
 να είναι $0,3$
 (υπόψια πάνω
 από το σκαθίνο)

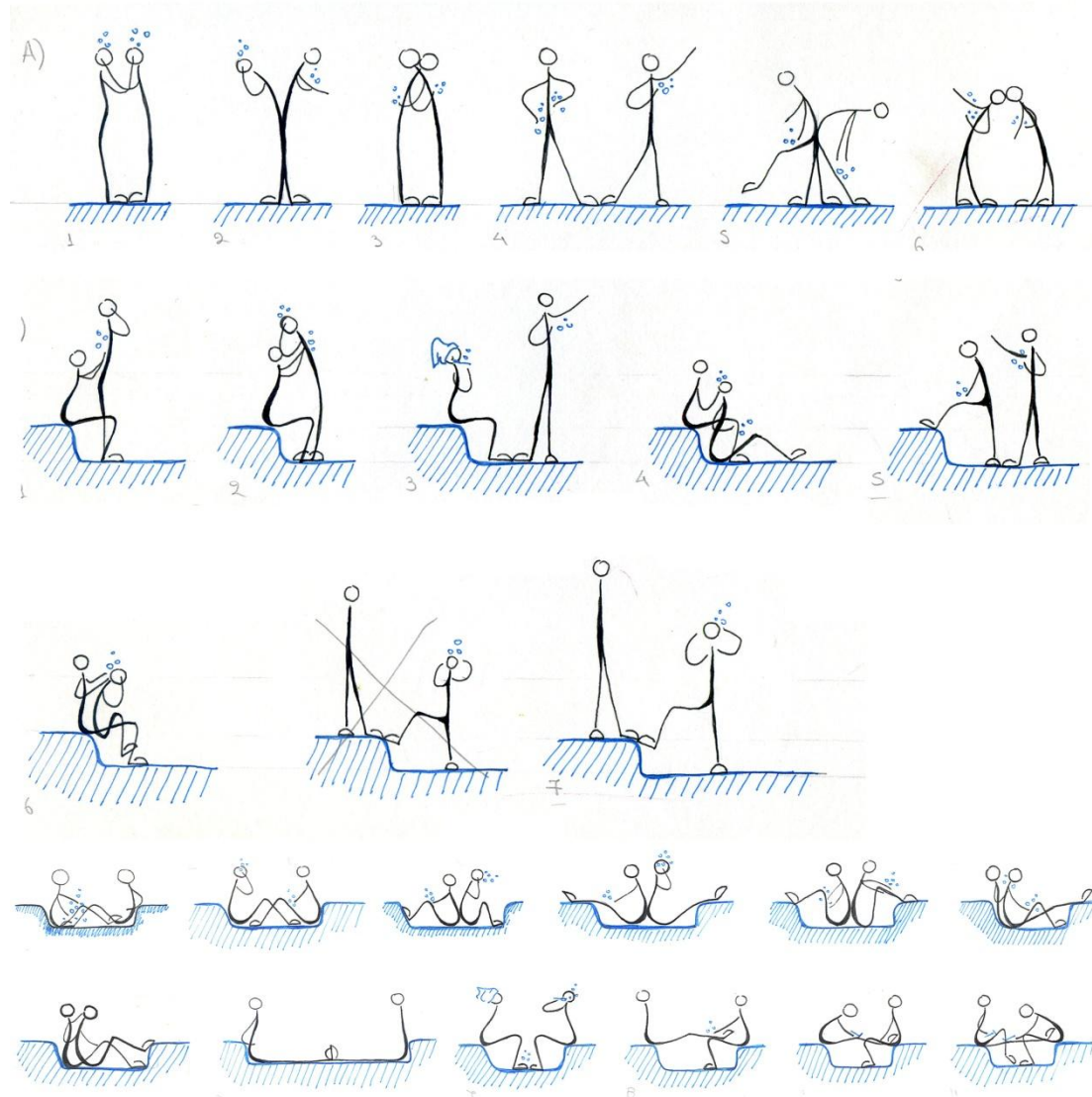
το βήμα των ατόμων

3. ΜΠΑΝΙΕΡΑ

Ο πειραματισμός στην μπανιέρα ξεκινά πάλι απ' την χωρογραφία του υβριδίου σε ήδη υπάρχον αντικείμενο (βάση Κ.Π.) σε συνθήκη ντους και μπάνιου. Η χωρογραφία περιλαμβάνει όλες τις πιθανές μεταβολές θέσεων που έχουν ήδη καταγραφεί. (ΣΚΙΤΣΑ 1)

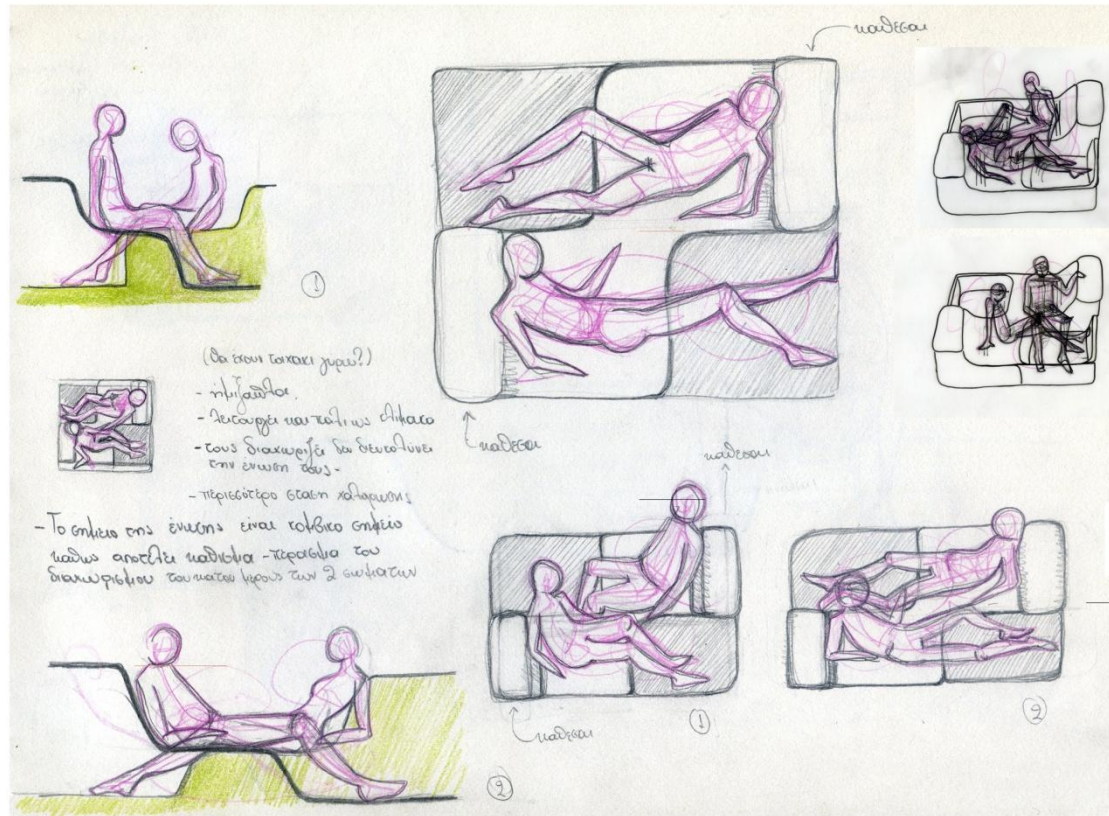

Ουσιαστικά οι χωρογραφίες εδώ είναι ένα δυαδικό πέρασμα ρουτίνας μπάνιου απ' όπου προκύπτουν οι εξής παρατηρήσεις:

Υπάρχει πολύ μεγαλύτερη ευκολία και ποικιλία ροής, κίνησης και αλληλεπίδρασης στη μπανιέρα απ' ότι στη ντουζιέρα. Στο ντους υπάρχει άμεση επαφή και διατήρηση της Κ.Π. σε μεγάλο βαθμό, αλλά είναι περιοριστική η ποικιλία εναλλαγής και η διαδικασία καταλήγει κουραστική. Η υπάρχουσα διαμόρφωση του χώρου δηλαδή, περιορίζει την

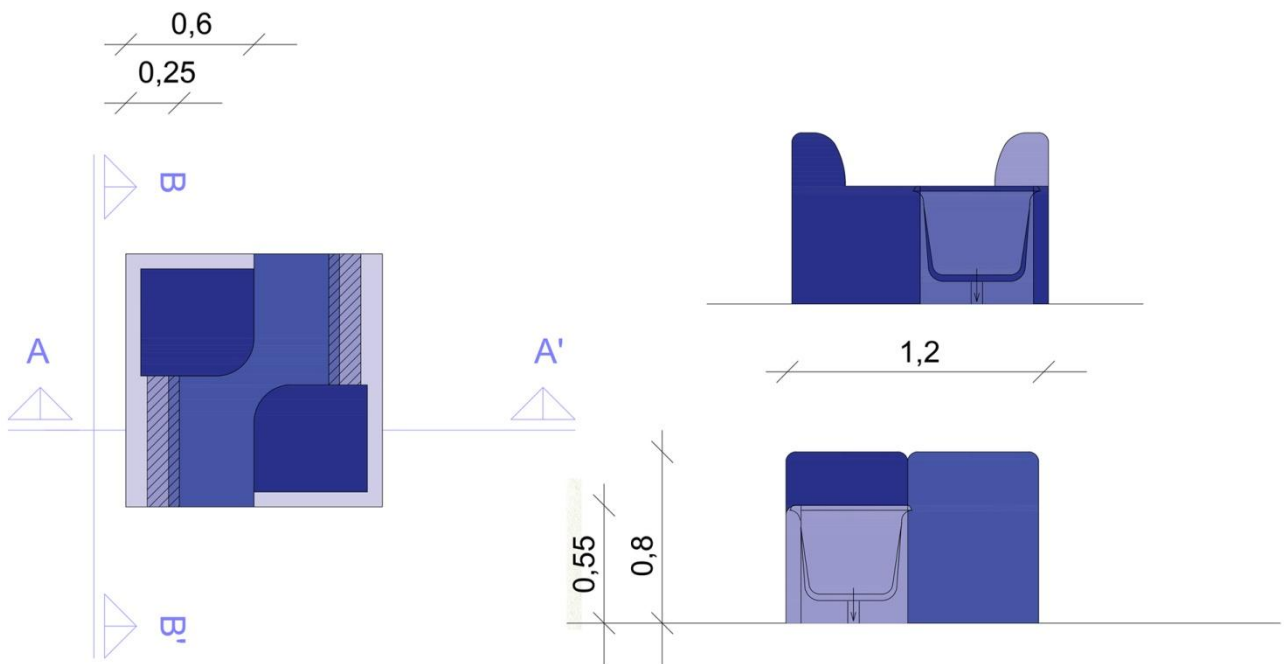
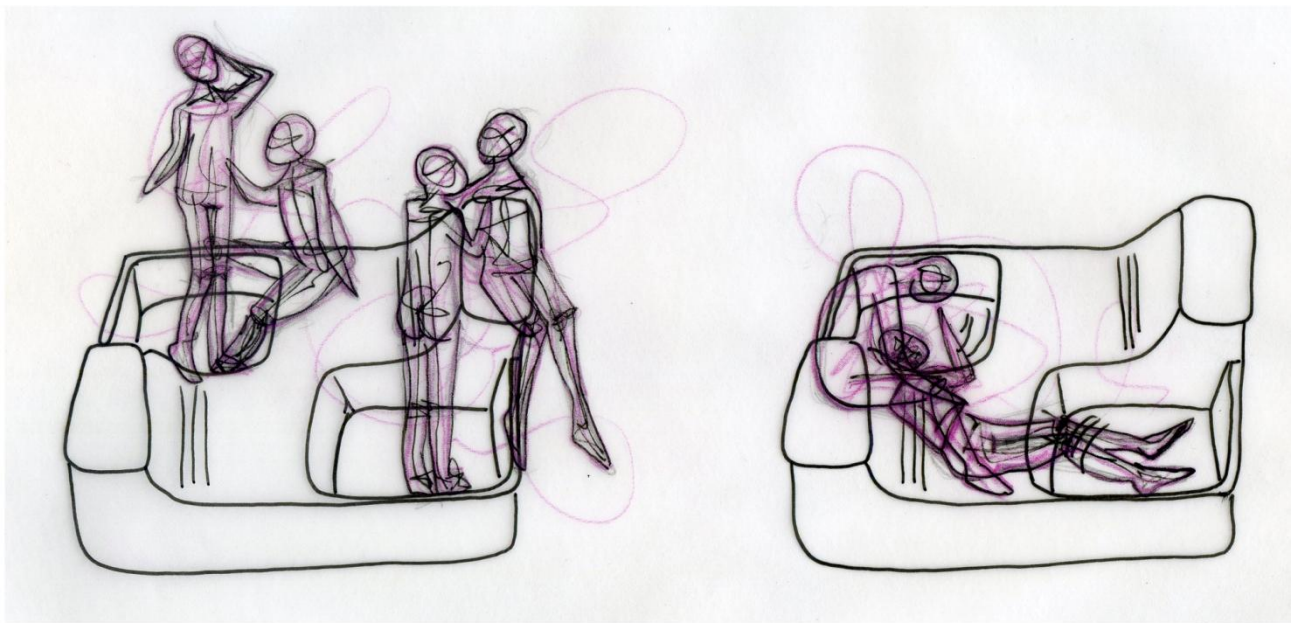
κίνηση σε μία μεμονωμένη στάση σώματος, όπου ναι μεν υπάρχει επαφή, αλλά δεν υπάρχει ελευθερία εναλλαγής.

Στη μπανιέρα λόγω περιορισμένου χώρου είναι πιο δύσκολη η μετάβαση των αγκαλιών στην Κ.Π., αλλά η τελική διαδικασία γίνεται πολύ πιο βολική κι ενδιαφέρουσα.

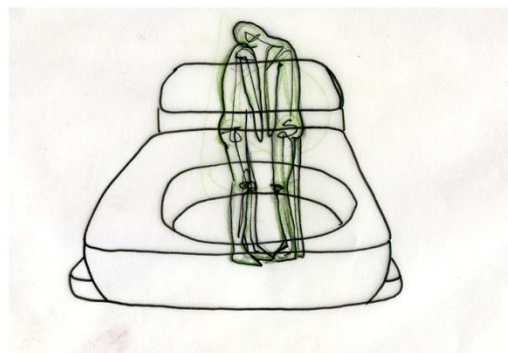
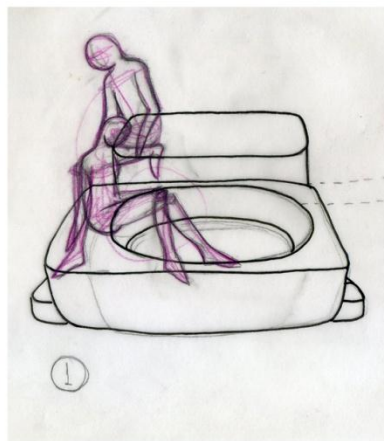
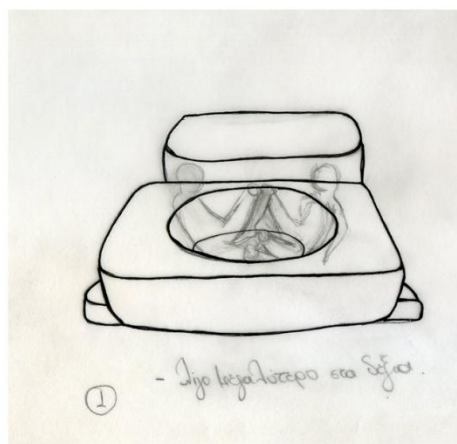
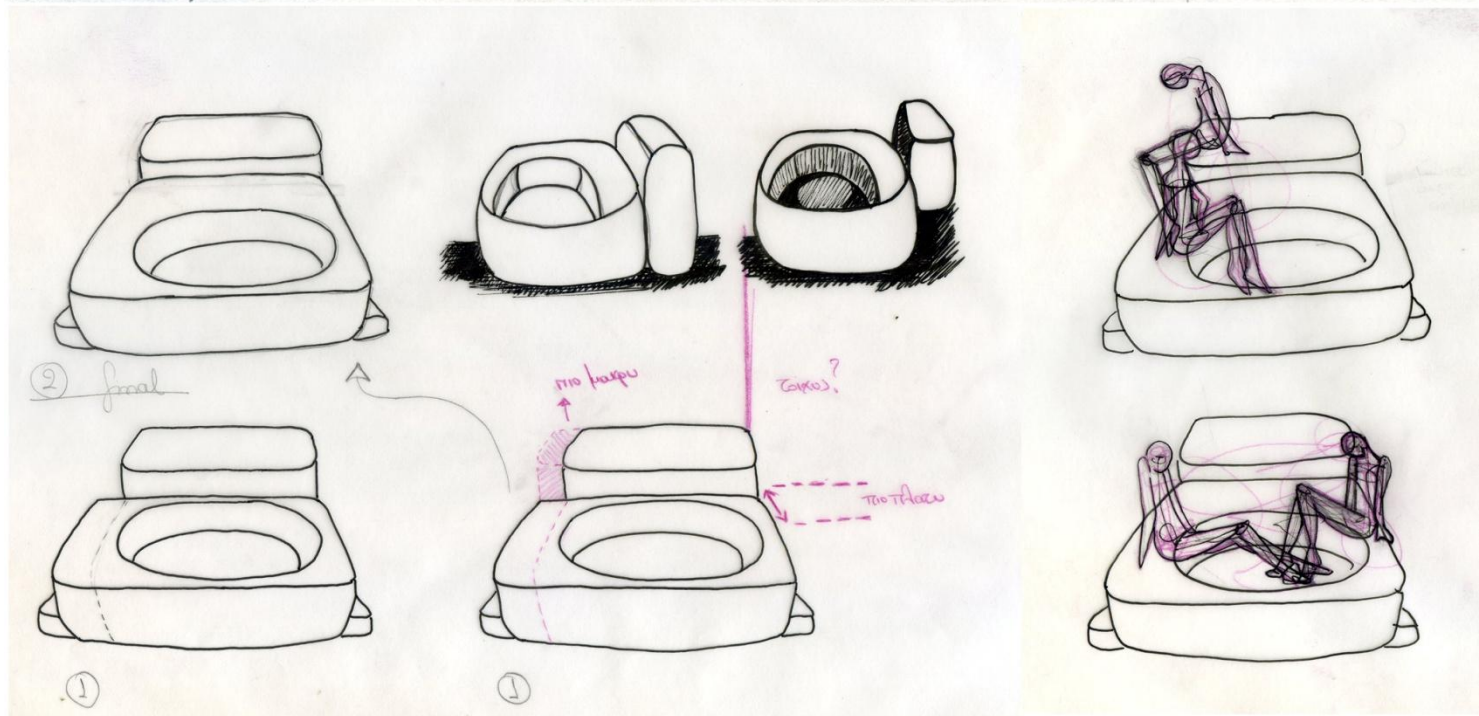
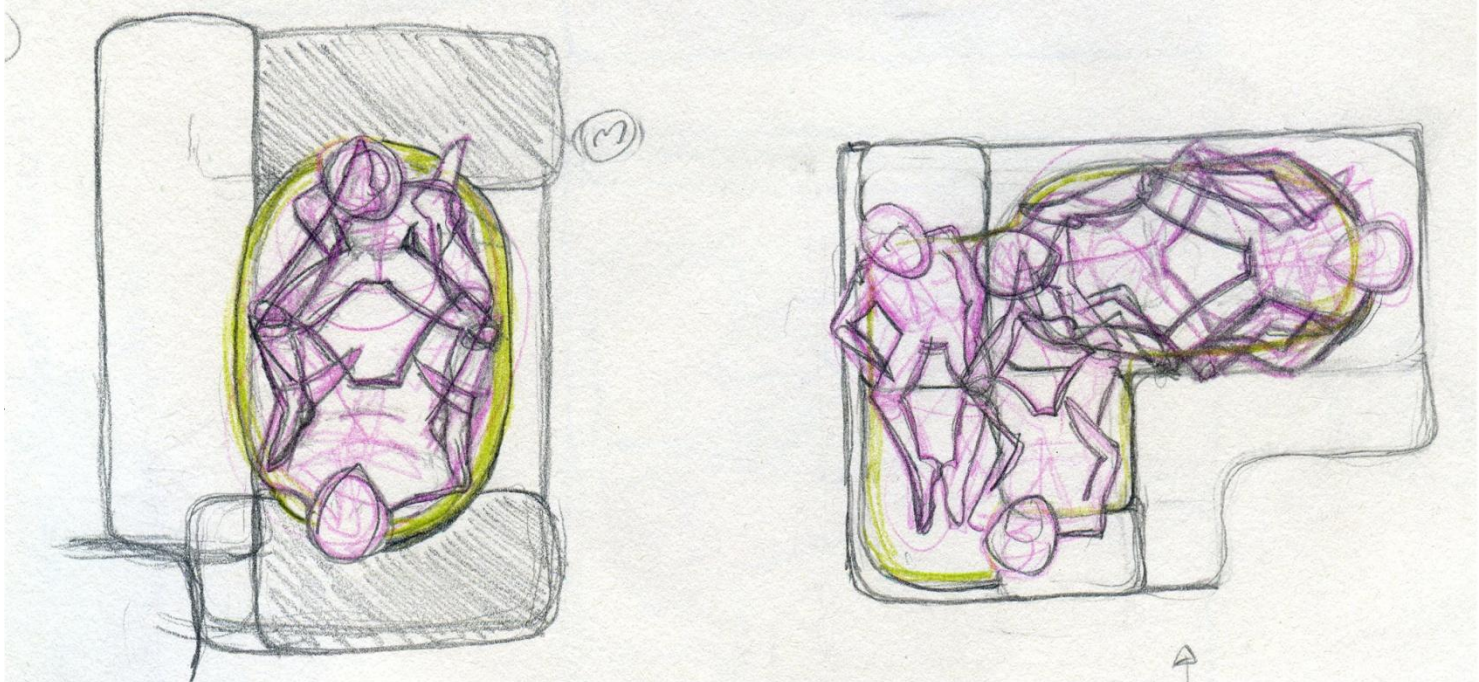

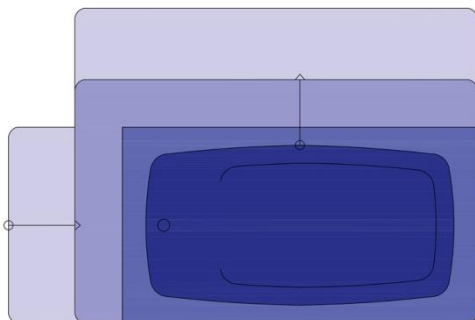
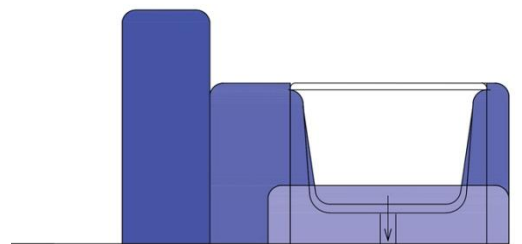
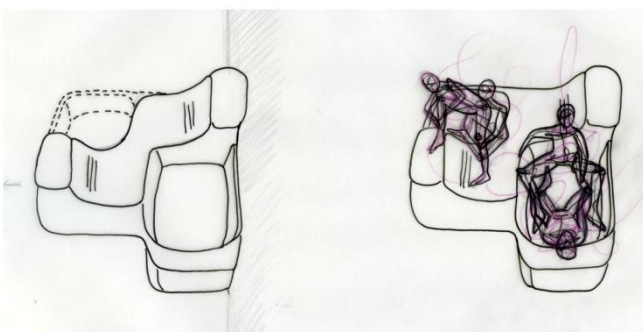
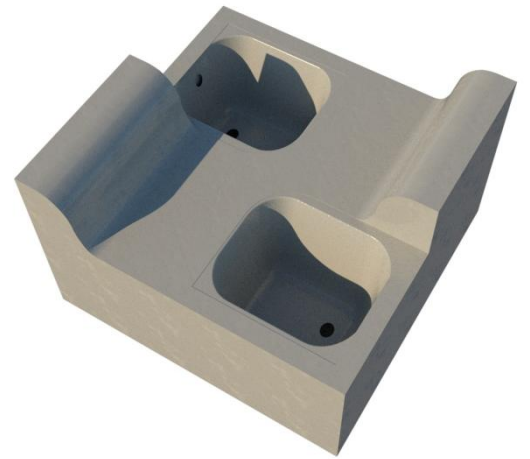
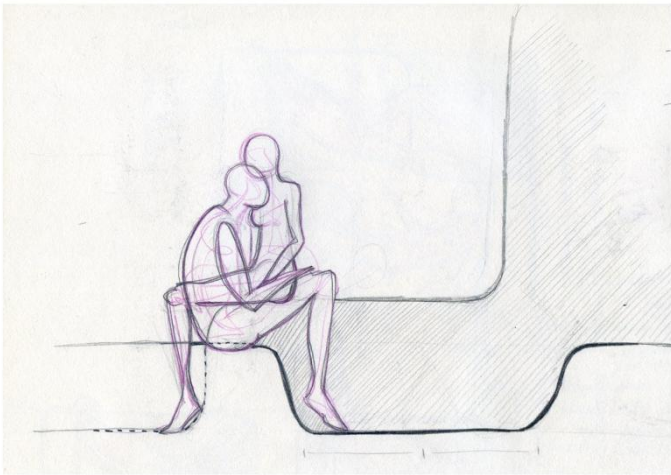
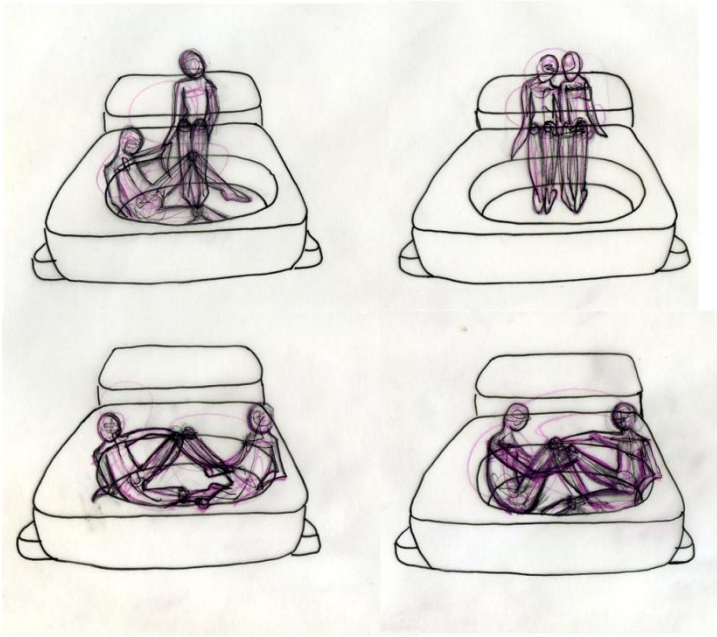
Οπότε επιλέγουμε να κρατήσουμε την φιλοσοφία της μπανιέρας και να την μετατρέψουμε σε βολικότερο ως προς το υβρίδιο αντικείμενο.

1. Βασικός παράγοντας στην διευκόλυνση κίνησης στην μπανιέρα, ήταν η ύπαρξη καθίσματος, οπότε η πρώτη μας επιλογή στηρίζεται σε αυτό. Η πρώτη υβριδική μπανιέρα αποτελείται από δύο χαμηλά καθίσματα, σε μικρές ξαπλώστρες, τοποθετημένα αντικριστά και διαγώνια μεταξύ τους ώστε να συμπίπτουν στην κάτω τους αντίθετη γωνία. Το σημείο της ένωσης αποτελεί κομβικό σημείο της μπανιέρας, αφού λειτουργεί ως κάθισμα- πέρασμα, αλλά αποτελεί ταυτόχρονα τμήμα διαχωρισμού του κάτω μέρους των σωμάτων(διαχωρίζει και ενώνει ταυτόχρονα). Το μέρος στο οποίο οδηγούνται τα πόδια λειτουργεί ως μικρή ντουζιέρα για τον κάθε ένα. Τα ημίτονα διατηρούν κατά βάση μία καθιστή – ημιξάπλα θέση και τα διαφορετικά ύψη που απαρτίζουν την μπανιέρα λειτουργούν ως κλίμακα για την στάθμη του νερού στο ύψος των σωμάτων.

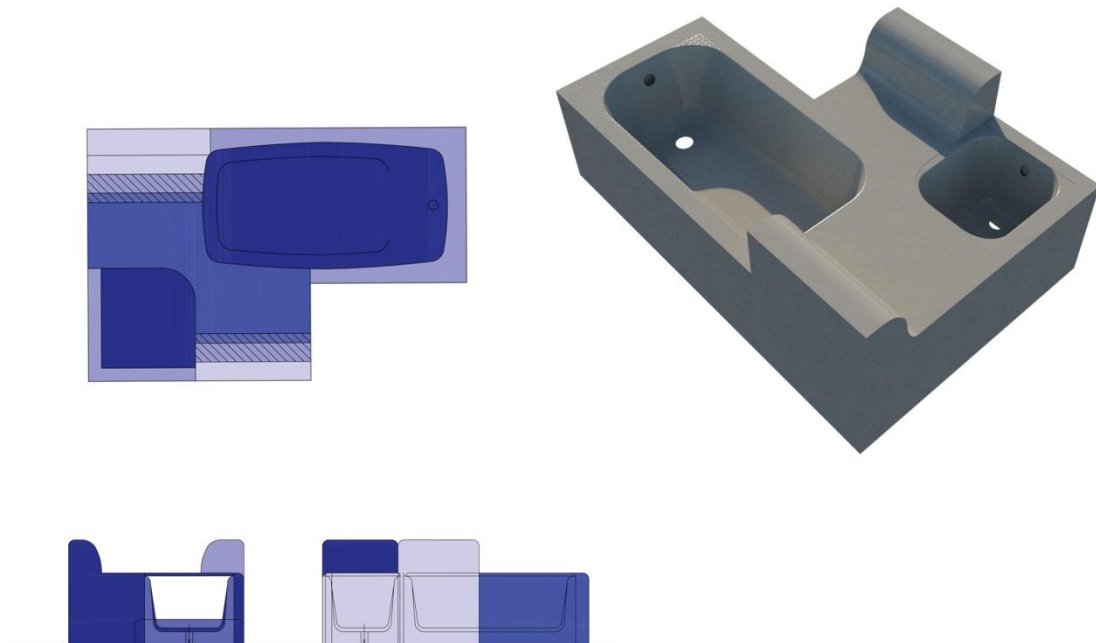
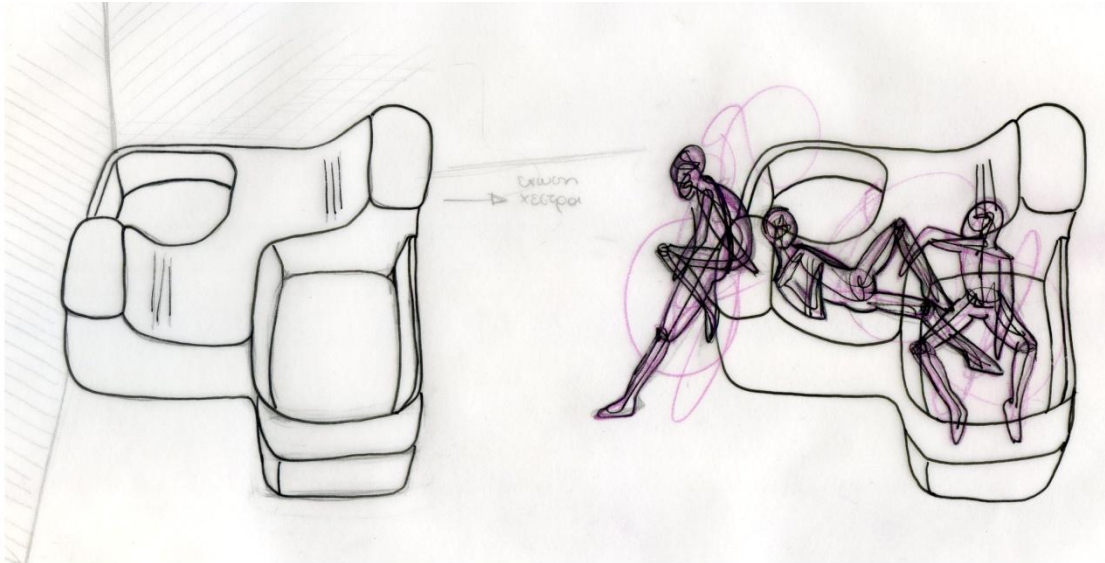

2. Η δεύτερη επιλογή στηρίζεται στην νοοτροπία της κλασικής μανιέρας, αλλά αξιοποιεί την διατήρηση διαφορετικών επιπέδων απ' την πρώτη. Αρχικά οι διαστάσεις της μανιέρας αλλάζουν. Μειώνεται ελαφρώς το μήκος της ($\leq 1,3\text{m}$) έτσι ώστε να είναι πιο εύκολη η θέση 1, Κ.Π Καθιστό (magic mountain) ώστε τα ημίτονα να μην απομακρύνονται καθώς κάθονται και ελαφρός πιο φαρδιά από την κανονική (λίγο μεγαλύτερη από $0,7\text{m}$), έτσι ώστε τα πόδια να έχουν ελεύθερο χώρο να τοποθετηθούν στην πιο ποθητή στάση (ένα άτομο βολεύεται καθιστό με ανοιχτά πόδια σε μήκος περίπου ίσο με 1m). Η πλάτη φτάνει περίπου στο $0,8\text{m}$ ώστε να λειτουργεί ως κάθισμα ένωσης, σε περίπτωση που το ένα ημίτονο επιθυμεί να διατηρηθεί στεγνό.

3. Η τρίτη επιλογή αποτελεί ένα συνδυασμό των παραπάνω, αφού κρατά τη δομή της πρώτης, αλλά επεκτείνει την μία της κατάληξη στις διαστάσεις της μπανιέρας που περιγράφεται στην περίπτωση 2.

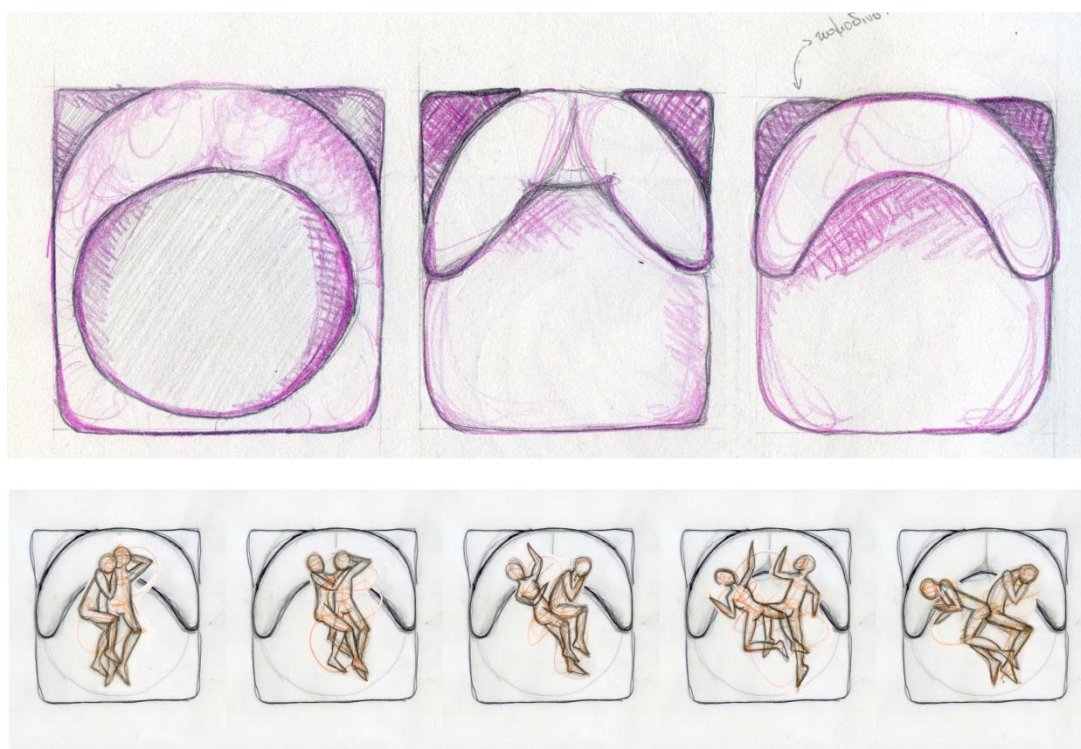

Επιλέχθηκε τελικά η 2^η περίπτωση, εφόσον θεωρήθηκε ότι βάση Κ.Π. δεν προτιμάται κανενός είδους διαχωρισμός και όριο μεταξύ των δύο παρ' όλη την βολικότητα εφαρμογής των θέσεων.

VI. ΚΡΕΒΑΤΙ

Το (διπλό) κρεβάτι, διατηρώντας το απαραβίαστο οριζόντιό του επίπεδο, από μόνο του προσδίδει την δυνατότητα υπνιακής συνύπαρξης.

Η αρχική μελέτη του κρεβατιού ξεκινάει απ' την οριζόντια μεταβλητή κατάσταση του υβριδίου και την θέση των ατόμων που το απαρτίζουν βάση της Κ.Π. Όλες οι στάσεις της Κ.Π. μπορούν να εφαρμοστούν στο κλασικό κρεβάτι. Το μόνο πρόβλημα που δημιουργείται είναι η ασυνείδητη απομάκρυνση των δύο, κατά τη διάρκεια του ύπνου.

ΥΒΡΙΔΙΚΟ ΚΡΕΒΑΤΙ

Το κρεβάτι αποτελείται από δύο τμήματα, το τυπικό στρώμα και ένα ενιαίο ημικυκλικό μαξιλάρι στο πάνω μέρος του. Το σχήμα του μαξιλαριού οδηγεί τα σώματα σε μία κυκλική συνύπαρξη με κέντρο τον κορμό τους. Οπότε ακόμη και κατά τη διάρκεια του ύπνου, καθώς το υβρίδιο ασυνείδητα αλλάζει θέσεις απ' τις πιο ποθητές στις πιο βολικές, η κλίση του μαξιλαριού να οδηγεί τα ημίτονα στην ένωσή τους, έτσι ώστε ακόμη και στις πιο απομακρυσμένες θέσεις τα πόδια να μπλέκονται.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ ΣΧΕΔΙΩΝ:

Σχέδιο 1:

Η αρχική σκέψη ήταν η φωλιά των πουλιών, ένα ημισφαιρικό κρεβάτι το οποίο λόγω κλίσης θα οδηγεί το υβρίδιο στο κέντρο του, η σκέψη αυτή όμως απορρίφτηκε γιατί δεν θα ήταν βολικό. Η παραλλαγή της φωλιάς είναι ότι το στρώμα του κρεβατιού, παραμένει οριζόντιο για λόγους βολικότητας, αλλά περιβάλλεται κυκλικά από ένα μαξιλάρι.

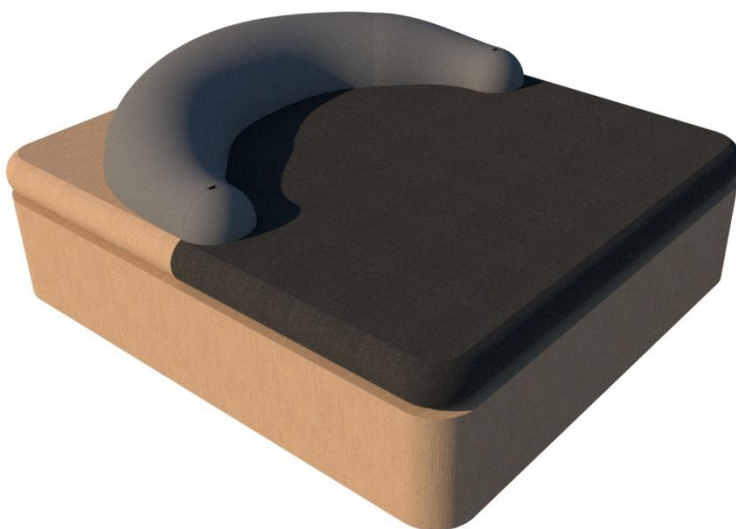

Σχέδιο 2:

Λόγω του ότι με την πρώτη λύση περιορίζεται κατά πολύ η κίνηση των σωμάτων, καθώς εγκλωβίζονται τα πόδια, αλλά και η θέση καθίσματος γύρω απ' το κρεβάτι, αφαιρούμε το κάτω μέρος του μαξιλαριού, το οποίο είναι ούτως ή άλλως αχρείαστο, καθώς η φορά του σώματος καθορίζεται απ' την θέση του κεφαλιού.

Σχέδιο 3:

Μεταβολή της εσωτερικής κλίσης το μαξιλαριού, έτσι ώστε σε όλες τις θέσεις του να είναι κάθετο στον αυχένα. Τα τμήματα του στρώματος έξω απ' το μαξιλάρι, αριστερά και δεξιά στην πάνω πλευρά του κρεβατιού, μετατρέπονται σε ενσωματωμένα κομοδίνα.

VII. ΝΤΥΣΙΜΟ

1. ΝΤΟΥΛΑΠΑ

Το ντύσιμο είναι μια καθημερινή ρουτίνα η οποία γίνεται άκρως μηχανικά, κατά το υβρίδιο όμως αποτελεί μία ακόμη πράξη τελετουργίας. Η απλότητα του «ντύνομαι-γδύνομαι» δεν είναι η δεδομένη βάση υβριδίου και Κ.Π. Η πρώτη προσέγγιση της ντουλάπας ήταν απλά να ντυθούμε χρησιμοποιώντας την. Η συνθήκη ντουλάπα δεν βόλευε καθόλου στην κυκλική κίνηση του υβριδίου, αντίθετα το περιόριζε σε στατική κατάσταση χωρίς ροή, επιβάλλοντας συνεχώς πολύ συγκεκριμένες στάσεις λόγω θέσης και μορφής.

Σε δεύτερο στάδιο τοποθετήσαμε τα ρούχα που θα φορούσαμε, κυκλικά γύρω μας στο πάτωμα, έτσι ώστε να μην καθοδηγούμαστε και περιοριζόμαστε από κανένα στάνταρ αντικείμενο. Απ' την χω-ορογραφία μας προέκυψαν οι ιδανικές αποστάσεις για την ροή της κίνησης (βάση Κ.Π.)

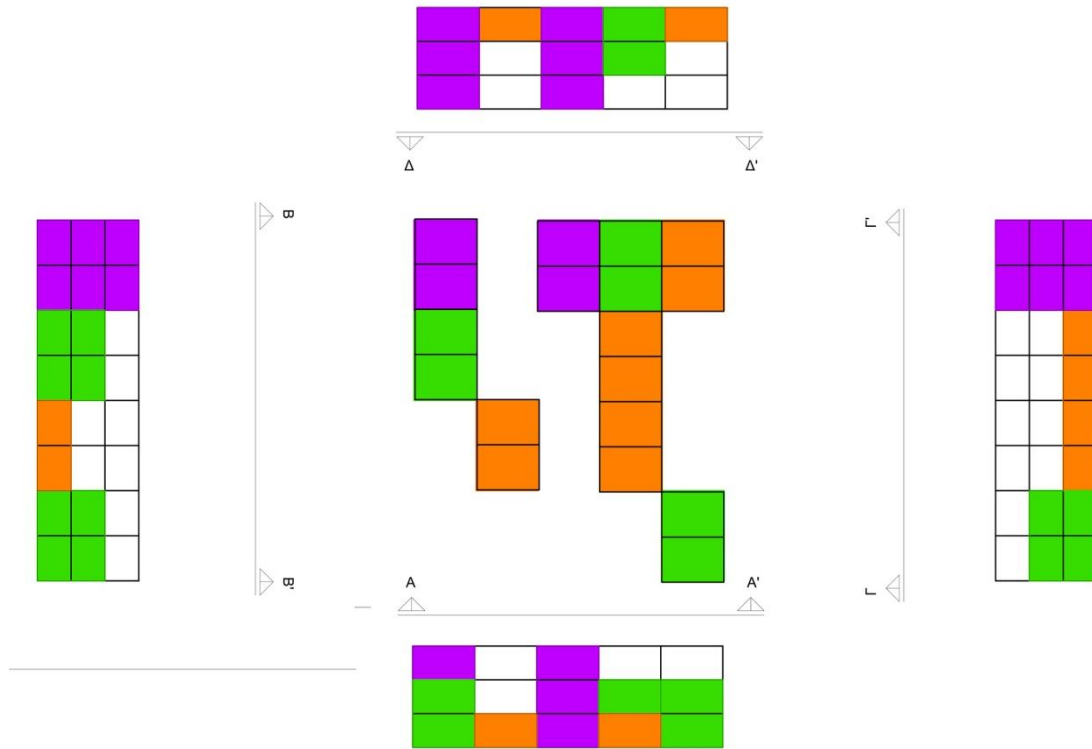
Παρατηρήσεις:

+ ελευθερία κίνησης, καλύπτεται η Κ.Π.

+ το υβρίδιο εστιάζει στην πράξη (τελετουργία του ντυσίματος) και όχι στους περιορισμούς που τα αντικείμενα του επιβάλλουν

-Επανάληψη σκυψίματος για να φτάσει τα ρούχα απ' το πάτωμα

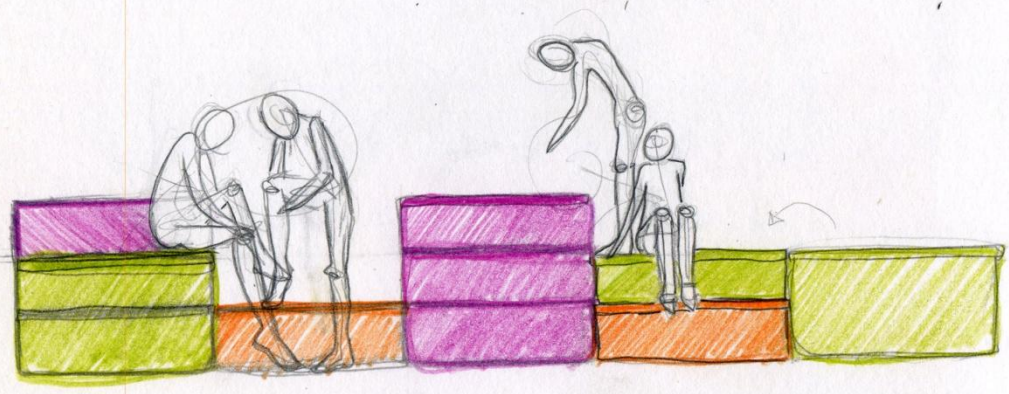
Με άλλα λόγια βολεύει η μεταβολή του άξονα της ντουλάπας σε οριζόντιο, αλλά όχι το μηδενικό της ύψος. Η ιδέα που προκύπτει βασίζεται στην φιλοσοφία ανατροπής του κατακόρυφου άξονα της ντουλάπας σε οριζόντιο και στον τεμαχισμό της σε σκόρπια κομμάτια που θα περιτριγυρίζουν το υβρίδιο. Άρα το στήσιμο της τελικής ντουλάπας ξεκινά με τον πολλαπλασιασμό μίας βασικής μονάδας όπου έστω μονάδα= 1 ντουλάπι.

Η επανάληψη της μονάδας του ντουλαπιού στον χώρο, διαμορφώνει έναν νέο όγκο ο οποίος μπορεί να μεταβάλλεται και να επεκτείνεται ή να μειώνεται βάση των αναγκών του υβριδίου. Παρακάτω παρουσιάζεται η δομή μιας ντουλάπας η οποία μετά από πειραματισμούς είναι λειτουργική σε όλα της τα επίπεδα και ο μεταβλητός όγκος που προκύπτει λειτουργεί ταυτόχρονα σαν καθιστικός χώρος για το υβρίδιο.

Η μονάδα που αποτελεί την ντουλάπα, μπορεί να επαναληφθεί και να επανατοποθετηθεί με τελείως διαφορετικό τρόπο και να μετατρέψει εντελώς μορφολογικά τον όγκο σύμφωνα με τις προτιμήσεις και τις ανάγκες.

2. ΚΡΕΜΑΣΤΡΑ

Τα όρια που υπάρχουν εντός της σύνθεσης είναι καθαρά λειτουργικά βάση όγκου αντικειμένων. Θεωρούμε πως η εσωτερική διαμόρφωση του χώρου δεν επηρεάζεται απ' την ύπαρξη ορίων- τοίχων ως διαχωριστικά μεταξύ των χώρων, αρχικά γιατί το υβρίδιο δεν αποχωρίζεται ποτέ το ένα από το άλλο, άρα μία τέτοια ιδιαιτερότητα θα ήταν άσκοπη και δεύτερον γιατί οι τοίχοι αποτελούν εμπόδια στην ροή της κίνησης.

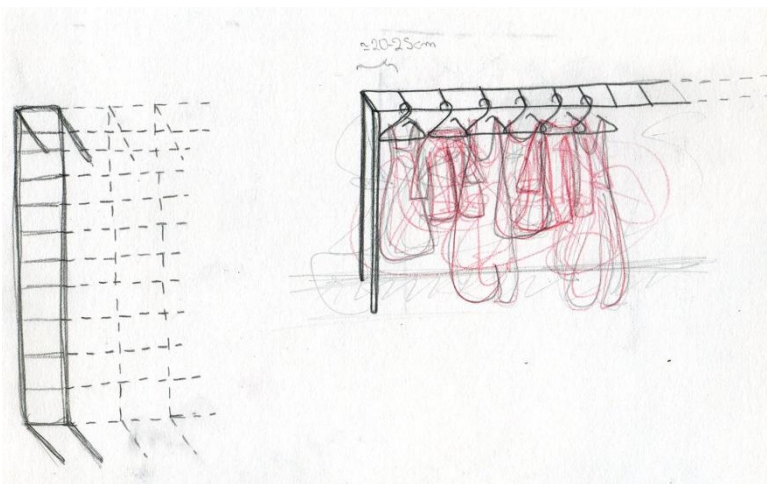
Μέσω της υβριδικής ντουλάπας προκύπτει το ερώτημα πού θα κρεμιούνται τα ρούχα που δεν θέλουμε να τσαλακώνονται και να διπλώνονται μέσα στο ντουλάπι (μακριά φορέματα, πουκάμισα κτλ)

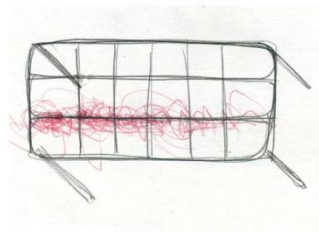
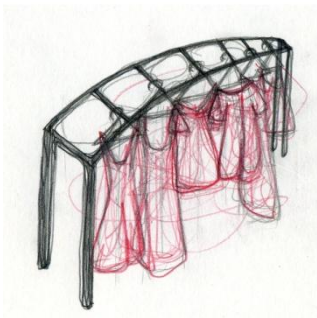

Από αυτήν την ανάγκη εντάσσεται στον χώρο ένα μαλακό - μεταβλητό όριο με διπλή λειτουργία: η κρεμάστρα.

Πηγή έμπνευσης για την κρεμάστρα αποτέλεσαν οι κρεμαστές γλάστρες στις πέργκολες και τα αυτοσχέδια παραβάν από κρεμασμένα ρούχα στην λαϊκή.

Η κρεμάστρα (- κουρτίνα) αποτελείται από μία τύπου πέργκολα (το μέγεθός της εξαρτάται των αναγκών του υβριδίου) απ' όπου κρεμιούνται ρούχα, το ένα δίπλα στο άλλο σχηματίζοντας ένα παραβάν-κουρτίνα, που λειτουργεί ταυτόχρονα σαν μαλακό- μεταβλητό όριο με χρηστική αξία.

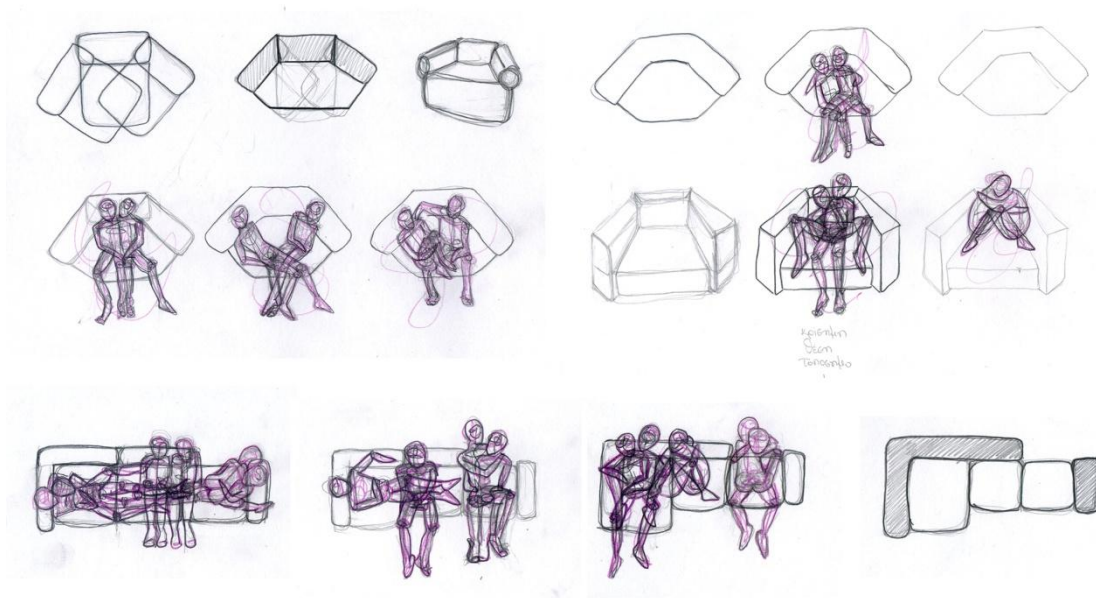

VIII. ΠΟΛΥΘΡΟΝΑ

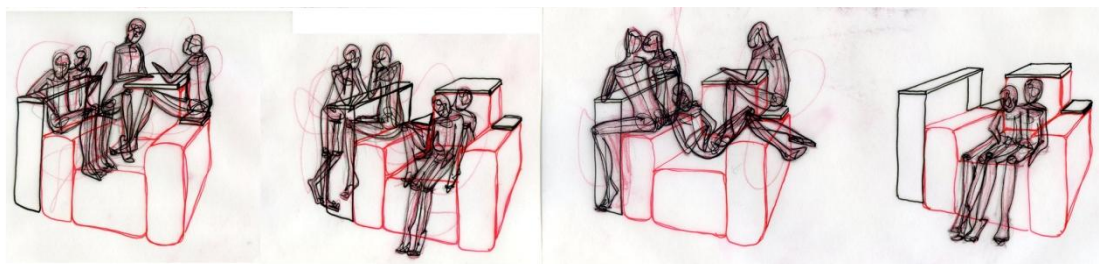
Το καθιστικό αποτελεί έναν κοινόχρηστο ιδιωτικό χώρο συνδεδεμένο με συναναστροφή και χαλάρωση. Στη δική μας συνθήκη το υβρίδιο δεν έχει την ανάγκη να μοιραστεί τον χώρο κάποιου δωματίου, αυτός είναι και ο ορισμός της συνθήκης του να λειτουργεί σε όλους τους χώρους δυαδικά.

Κρατώντας αυτή τη συνθήκη και δεδομένου ότι το καθιστικό πλέον αποτελεί απλά έναν άνετο χώρο χαλάρωσης, ξεκινήσαμε μία έρευνα του καναπέ και της πολυθρόνας σε σχέση με το χώρο.

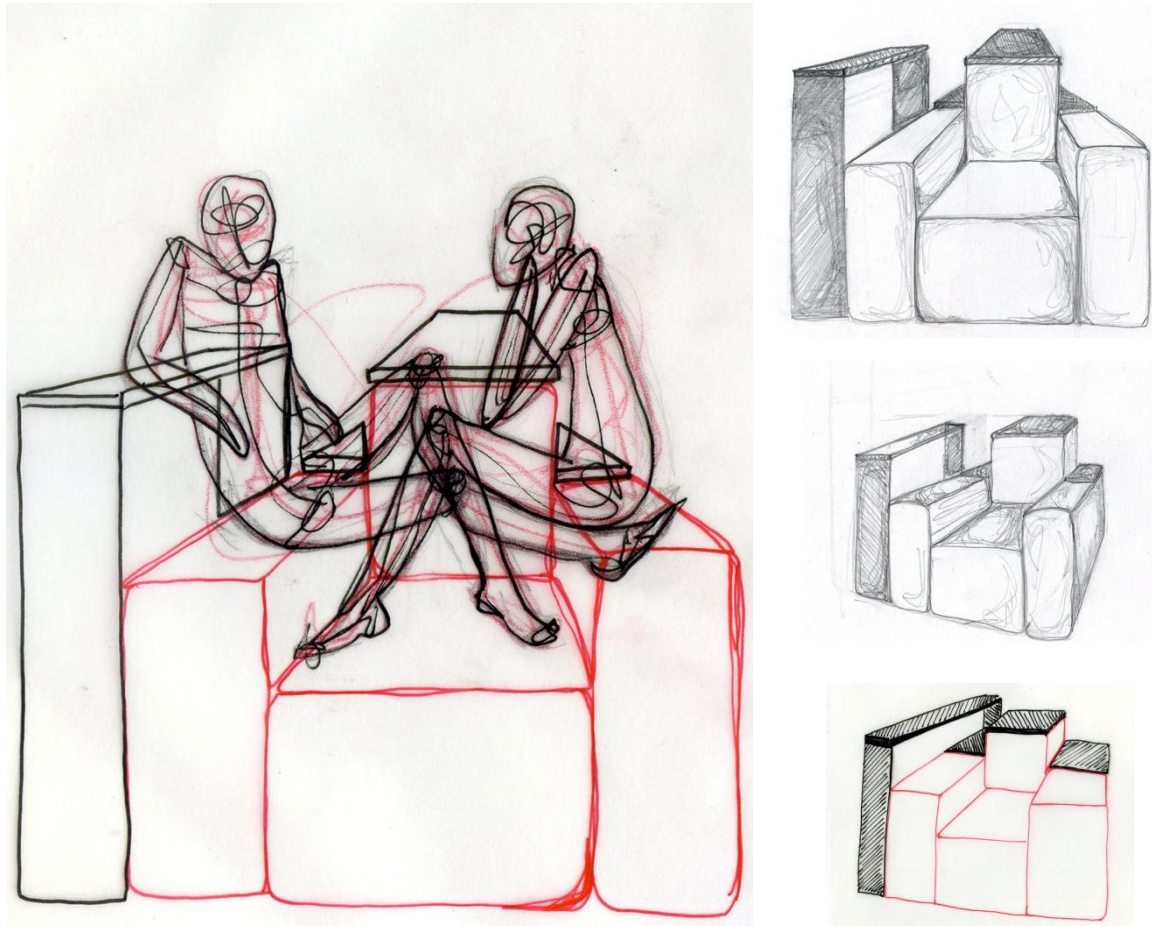
Αρχική σκέψη ήταν ο σχεδιασμός ενός πολυεπίπλου, που θα βοηθούσε στην πραγμάτωση όλων των καθιστών αγκαλιών της Κ.Π. Ο καναπές από μόνος του βοηθάει στην συνθήκη αυτή, οπότε αρκεί απλά να τροποποιηθεί ελάχιστα σε μερικά σημεία του.

Εφέσων υπάρχει ήδη μία παραλλαγή καναπέ – καθιστικού μέσω της μεταβαλλόμενης ντουλάπας και όλες οι ξάπλα στάσεις μπορούν να επιτευχθούν στο κρεβάτι, βολικότερη θα ήταν η παραποίηση της πολυθρόνας που λειτουργεί ήδη «αγκαλιάζοντας».

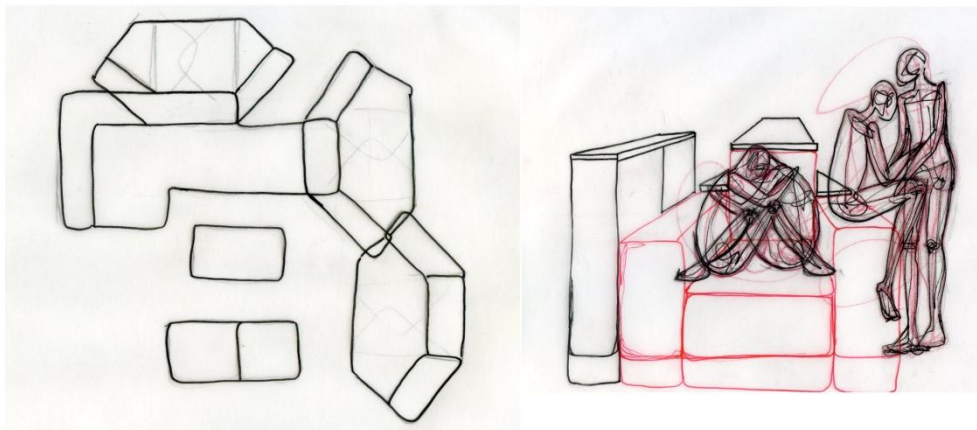

Η τελική πολυθρόνα έχει λίγο μεγαλύτερο κάθισμα απ' την τυπική πολυθρόνα, ίσα που να βολεύονται δύο άτομα στο εσωτερικό της. Τα μπράτσα της είναι πιο πλατιά για να λειτουργούν και αυτά ως καθίσματα και η πλάτη εξίσου πιο φαρδιά και ψηλή, λειτουργώντας συνδυαστικά με τα μπράτσα ως τραπέζι-καθίσματα.

Στην εξωτερική πλευρά μπορεί να τοποθετηθεί ένας ψηλότερος πάγκος, ως τρίτο επίπεδο θέσης και ώστε να αποφεύγεται η άβολη απομάκρυνση απ' το αντικείμενο.

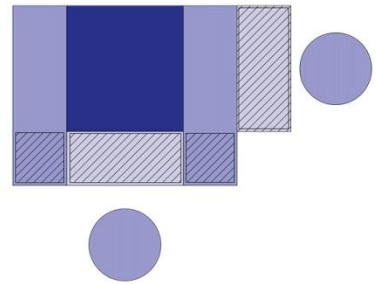
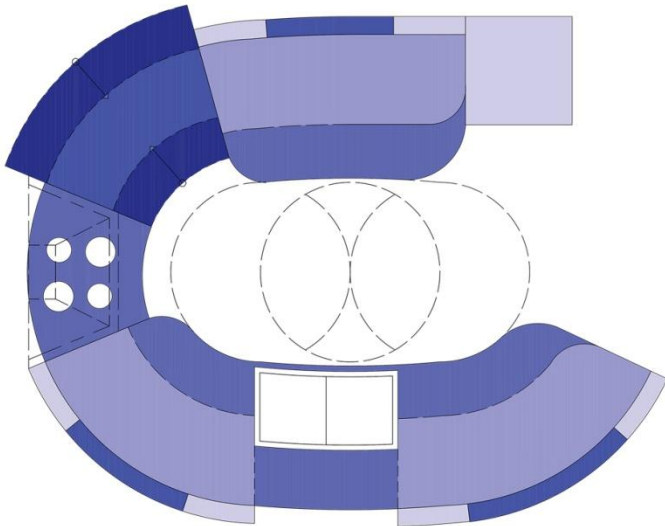
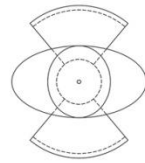
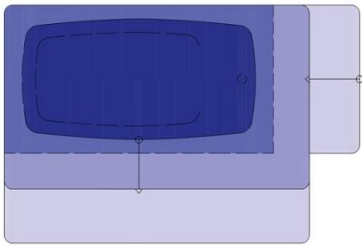
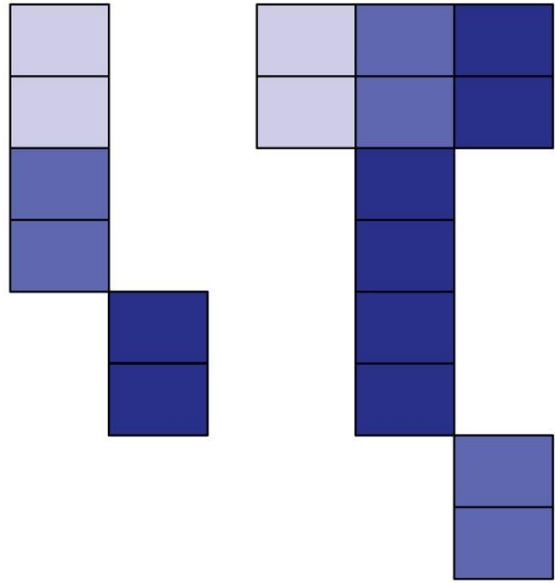
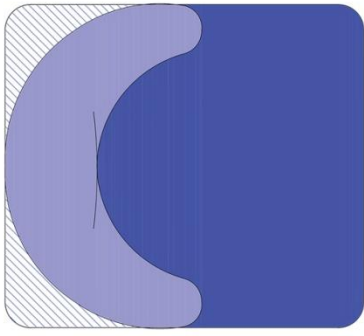
Η τελική πολυθρόνα δηλαδή είναι μία παραποίηση της κλασικής, ώστε να χωράει άνετα το υβρίδιο και να ενσωματώνει το τραπέζι πάνω της.

VII. ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ

Τα τελικά σχέδια αποτελούνται απ' την σύνθεση ενός σκηνογραφικού χώρου βασισμένο στα αντικείμενα που προκύπτουν καθ' όλη τη μελέτη απ' την ανακατασκευή του οικιακού εξοπλισμού.

Η τοποθέτησή τους στον χώρο γίνεται βάση της κινησιολογίας που προκύπτει απ' την καθημερινότητα χρήσης τους, με σκοπό τη διευκόλυνση της χωροορογραφίας του υβριδίου. Αποφεύγοντας την επιρροή της κατηγοριοποίησης των λειτουργιών και την ομαδοποίησή τους βάση συμβατικής κατοίκησης, τα αντικείμενα τοποθετούνται στη «σκηνή» έτσι ώστε να αναδεικνύεται η ροή της κίνησης γύρω τους, αλληλεπιδρώντας μεταξύ τους ,αλλά και συνθέτοντας το τελικό σκηνικό.

Αφού τα αντικείμενα τοποθετήθηκαν στην θεωρητικά πιο «σωστή» (βολική) θέση, σημαντικό ήταν να δούμε πως όντως μπορούν να αλληλεπιδράσουν μεταξύ τους. Το τελικό εγχείρημα ήταν να στηθεί ολόκληρο το σκηνικό, με αυτοσχέδιες χωρικές προσομοιώσεις με αντικείμενα που θα βρεθούν στον χώρο. Ο όγκος κάθε προσομοίωσης αντιστοιχεί στον όγκο του κάθε αντικειμένου (κλ 1/1), οπότε η χωρογραφία της καθημερινότητας βάση χρήσης τους θα συνέπιπτε.

Σκηνή της σύνθεσης αποτέλεσε ένα χωράφι, όπου και υλοποιήθηκε η παράσταση, βάση συνθήκης υβριδίου, η οποία καταγράφηκε σε βίντεο. Δεύτερο εγχείρημα ήταν η αποτύπωση της χωρογραφίας στον χώρο σε κλίμακα 1/1. Στη συνέχεια όλο το σκηνικό καλύφθηκε με λευκό χαρτί και το υβρίδιο κάλυψε όλο του το σώμα με μωβ χρώμα αφήνοντας έτσι το αποτύπωμά του σε όλο το σκηνικό.

